COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.6.2021
COM(2021) 278 final

2021/0140 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

privind instituirea și funcționarea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013

{SEC(2021) 225 final} - {SWD(2021) 119 final} - {SWD(2021) 120 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Contextul general

Spațiul Schengen[1] este una dintre cele mai importante realizări ale Uniunii Europene. Acesta a consolidat libertatea de circulație, permițând unui număr de peste 420 de milioane de persoane să circule fără a fi supuse controalelor la frontierele interne și facilitând livrarea transfrontalieră de bunuri și servicii, ceea ce a adus beneficii sociale și economice semnificative societăților noastre.

Cooperarea Schengen, demarată între cinci state membre în baza unui cadru interguvernamental odată cu semnarea „Acordului Schengen” la 14 iunie 1985, s-a extins considerabil de la momentul inițial al instituirii sale. În ultimii 35 de ani, UE a cunoscut o evoluție continuă în direcția instituirii unui spațiu funcțional, fără controale la frontierele interne, și a consolidării sentimentului de încredere reciprocă între statele membre. În prezent, UE se confruntă cu o realitate diferită și cu provocări diferite față de momentul creării sale. Instabilitatea resimțită în vecinătatea Europei și dincolo de ea, criza refugiaților din 2015 și consecințele acesteia, amenințarea teroristă persistentă și pandemia de COVID-19 au exercitat o presiune considerabilă asupra spațiului Schengen și chiar au determinat unele state membre să reintroducă controalele la frontierele interne și să le mențină pentru o perioadă prelungită.

Pentru a răspunde provocărilor cu care se confruntă spațiul Schengen, președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, a anunțat, în discursul său din 2020 privind starea Uniunii, o strategie privind spațiul Schengen[2]. În noul Pact privind migrația și azilul[3], Comisia a indicat că Strategia Schengen va îmbina inițiative legislative și operaționale menite să confere mai multă forță și reziliență spațiului fără controale la frontierele interne, consolidându-i totodată guvernanța și structurile de monitorizare. O astfel de inițiativă este revizuirea mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen (denumit în continuare: „mecanismul de evaluare Schengen” sau „mecanismul”).

Spațiul Schengen este sprijinit de un număr semnificativ de măsuri care compensează absența controalelor la frontierele interne, facilitează libera circulație și asigură un nivel ridicat de securitate și de justiție. *Acquis*-ul Schengen cuprinde dispozițiile integrate în cadrul Uniunii în conformitate cu Protocolul nr. 19 anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și actele care se întemeiază pe acesta sau care au legătură cu acesta. Astfel, *acquis*-ul include: (1) măsuri la frontierele externe (gestionarea frontierelor externe), (2) măsuri compensatorii (politica comună a vizelor, cooperarea polițienească, politica de returnare și Sistemul de informații Schengen) și (3) un mecanism solid de evaluare și monitorizare. *Acquis*-ul Schengen cuprinde, de asemenea, cerințe privind protecția datelor și respectarea altor drepturi fundamentale. Cei trei piloni esențiali și complementari menționați stau la baza spațiului Schengen și fac posibilă existența spațiului fără controale la frontierele interne. Stabilitatea generală a acestei

---

1 Pe lângă statele membre, spațiul Schengen include și Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein (așa-numitele „țări asociate spațiului Schengen”). Irlanda nu face parte din spațiul Schengen, dar aplică parțial *acquis*-ul de la 1 ianuarie 2021. Bulgaria, Croația, Cipru și România au obligația de a aplica *acquis*-ul Schengen, însă controalele la frontierele interne nu au fost încă eliminate în ceea ce privește aceste state membre.

2 Discursul privind starea Uniunii rostit de președinta von der Leyen în cadrul sesiunii plenare a Parlamentului European din 16 septembrie 2020.

3 COM(2020) 609 final, 23.9.2020, p. 14.

arhitecturi complexe depinde de soliditatea fiecărui pilon în parte și de coerența și coeziunea întregului sistem.

Buna funcționare a spațiului Schengen depinde de punerea în aplicare corectă și eficientă a normelor comune, adică a *acquis*-ul Schengen, iar la un nivel mai general de încrederea reciprocă dintre statele membre. O deficiență sau o lipsă de punere în aplicare într-un stat membru poate afecta toate celelalte state și, ulterior, poate pune în pericol spațiul Schengen. Monitorizarea modului în care statele membre pun în aplicare *acquis*-ul Schengen și a acțiunilor ulterioare întreprinse pe baza recomandărilor de îmbunătățire convenite de comun acord reprezintă un element central al structurilor de guvernanță ale spațiului Schengen. Încă din 1998, părțile contractante ale Convenției Schengen au instituit un comitet permanent cu mandatul de a identifica deficiențele în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen și de a propune soluții[4]. În urma integrării *acquis*-ului Schengen în cadrul juridic al UE, decizia de instituire a Comitetului permanent a fost înlocuită de Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului[5] (denumit în continuare: „regulamentul”), care constituie în prezent temeiul juridic al mecanismului. Regulamentul a devenit operațional în 2015.

Scopul mecanismului de evaluare Schengen este de a menține un nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre participante și de a contribui astfel la buna funcționare a spațiului Schengen prin garantarea faptului că statele membre aplică în mod eficace normele Schengen. Mecanismul ar trebui să atingă aceste obiective prin evaluări imparțiale și obiective care să poată identifica deficiențele în aplicarea legislației în practică și să se asigure că aceste deficiențe sunt remediate rapid.

Deși mecanismul poate acoperi din punct de vedere juridic întregul *acquis* Schengen, practica este ca domeniile de politică specifice supuse evaluării să fie decise de Comisie împreună cu statele membre pentru fiecare ciclu de evaluare multianual. Pe baza acestei practici, primul și al doilea ciclu de evaluare multianual au vizat evaluări specifice menite să analizeze punerea în aplicare a măsurilor în domeniul gestionării frontierelor externe, al returnării, al politicii comune a vizelor, al cooperării polițienești, al Sistemului de informații Schengen (SIS), al protecției datelor și al absenței controalelor la frontierele interne. Alte domenii de politică ce vor intra sub incidența *acquis*-ului Schengen în viitor ar putea face parte din mecanism dacă se decide astfel în cadrul programului multianual de evaluare instituit de Comisie. În acest context și pe baza acestei practici, mecanismul acoperă, de asemenea, cooperarea judiciară în materie penală, legislația privind armele de foc și politica în materie de droguri, dar numai pentru a stabili dacă un stat membru este pregătit să aplice integral sau parțial cadrul juridic Schengen.

În conformitate cu regulamentul, Comisia este responsabilă de coordonarea și organizarea generală a evaluării și monitorizării, având totodată sarcina de a informa Parlamentul European și parlamentele naționale cu privire la rezultatele evaluărilor. În conformitate cu articolul 70 din TFUE, mecanismul rămâne o responsabilitate comună: Comisia efectuează evaluări în comun cu experți din statele membre și cu sprijinul organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. Această abordare *inter pares* este esențială pentru asigurarea răspunderii, pentru asumarea rezultatelor și pentru încrederea reciprocă. Experții din statele

[4] Decizia Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen [SCH/Com-Ex (98)26 def.], JO L 239, 22.9.2000, p. 138.

[5] Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen, JO L 295, 6.11.2013, p. 27.

membre verifică activitatea colegilor lor, recomandă soluții și îndeamnă la acțiune în cazul în care acestea nu sunt puse în aplicare de statul membru respectiv. În plus, Consiliul este asociat în cadrul procesului decizional atunci când se adoptă recomandări pe baza unei propuneri a Comisiei.

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Având în vedere provocările cu care s-a confruntat spațiul Schengen în ultimii ani și rolul mecanismului de evaluare în guvernanța acestuia, este important ca mecanismul să rămână adecvat scopului și să își atingă întregul potențial pentru a putea să se adapteze la evoluțiile legislative recente, pentru a răspunde noilor provocări și pentru a include noi state membre care să aplice integral sau parțial *acquis*-ul Schengen.

Articolul 22 din regulament a impus obligația Comisiei de a reexamina funcționarea regulamentului în termen de șase luni de la adoptarea tuturor rapoartelor privind evaluările din cadrul primului program multianual de evaluare (2015-2019). La 25 noiembrie 2020, Comisia a prezentat această reexaminare printr-un raport[6] și un document de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei[7], care abordează toate elementele regulamentului, inclusiv funcționarea procedurilor de adoptare a actelor în temeiul mecanismului.

Reexaminarea concluzionează că mecanismul a adus îmbunătățiri concrete. În general, statele membre pun în aplicare *acquis*-ul Schengen în mod adecvat, iar deficiențele grave au fost remediate corespunzător. Reexaminarea confirmă faptul că mecanismul în sine oferă un cadru solid pentru evaluarea și monitorizarea punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen.

Totuși, reexaminarea identifică deficiențe semnificative în procesul greoi al mecanismului, în care procesul de evaluare, acțiunile ulterioare și punerea în aplicare a planurilor de acțiune necesită prea mult timp. De asemenea, recomandările Consiliului nu s-au dovedit a fi un instrument suficient de eficace pentru a garanta că statele membre iau măsuri rapide, deoarece, prin natura sa tehnică, procesul nu a generat suficientă presiune politică pentru a acționa. Deși evaluările au identificat deficiențe grave în 10 vizite de evaluare[8], au fost organizate o singură dată discuții la nivel ministerial, care au vizat deficiențele grave constatate în cazul Greciei în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe.

De asemenea, mecanismul nu pare să genereze suficientă încredere în rândul statele membre, având în vedere că mai multe state membre au continuat, în ultimii cinci ani, să prelungească controalele la frontierele interne, în pofida evaluărilor pozitive referitoare la gestionarea frontierelor externe, la cooperarea polițienească și la Sistemul de informații Schengen, precum și în pofida unei evaluări generale care a arătat că statele membre pun în aplicare *acquis*-ul Schengen în mod adecvat. În plus, reexaminarea constată că rigiditatea actuală a mecanismului nu îi permite să se adapteze la noile circumstanțe și la noile evoluții operaționale și legislative.

Raportul concluzionează că o serie de deficiențe împiedică mecanismul să funcționeze cu eficiența posibilă și necesară, subminându-i potențialul. Aceste deficiențe sunt:

---

6 Raport al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind funcționarea mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen în temeiul articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului. COM(2020) 779 final.

7 SWD(2020) 327 final.

8 Astfel cum a indicat reexaminarea la cinci ani, mecanismul a identificat deficiențe grave în zece evaluări în trei domenii: gestionarea frontierelor externe (Grecia, Islanda, Spania și Suedia); politica comună a vizelor (Finlanda și Țările de Jos); Sistemul de informații Schengen (Belgia, Franța, Spania și Regatul Unit).

1. durata excesivă a procesului de evaluare (10-12 luni) și perioada acordată statelor membre pentru punerea în aplicare a recomandărilor (2 ani);
2. capacitatea insuficientă a statelor membre de a contribui la evaluări cu un număr adecvat de experți, având în vedere faptul că 5 state membre furnizează o treime din numărul total al experților, precum și un deficit cronic de experți în anumite domenii de politică;
3. utilizarea insuficientă și eficiența redusă a vizitelor neanunțate, precum și a celorlalte instrumente de evaluare și monitorizare, în special a evaluărilor tematice;
4. ritmul lent al acțiunilor ulterioare și al punerii în aplicare a planurilor de acțiune și lipsa unei abordări cuprinzătoare și coerente în ceea ce privește monitorizarea punerii în aplicare; și
5. cu excepția evaluării dreptului la protecția datelor cu caracter personal, evaluarea respectării drepturilor fundamentale în cadrul punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen nu este integrată suficient în mecanism.

Reexaminarea a indicat că unele dintre aceste deficiențe ar putea fi remediate la nivel operațional, în timp ce altele ar necesita modificări legislative.

Atât Parlamentul European, cât și Consiliul au subliniat necesitatea reformării mecanismului. Parlamentul European, în rezoluția sa din 2017[9], și Consiliul, deja prin consultarea lansată de președinția finlandeză în 2019[10], au invitat Comisia să acționeze. Recent, Consiliul a adoptat concluzii privind mecanismul[11], prin care invită Comisia să prezinte inițiative de îmbunătățire a eficienței generale a mecanismului și să se asigure că acesta rămâne flexibil, adaptabil la circumstanțele în schimbare și la evoluțiile *acquis*-ului Schengen, pentru a face față noilor provocări și pentru a se adapta la noile realități.

În urma reexaminării la 5 ani, Comisia a concluzionat că deficiențele menționate ar putea fi sintetizate sub forma a **trei provocări interconectate**:

– o orientare strategică redusă și o fragmentare semnificativă, ceea ce împiedică o imagine de ansamblu asupra funcționării spațiului Schengen în ansamblu care ar putea facilita, în caz contrar, discuțiile politice;

– capacitate insuficientă de identificare, de reacție rapidă sau de adaptare la noile circumstanțe, la evoluțiile legislative și operaționale; și

– ritmul lent al adoptării și al punerii în aplicare de măsuri corective, cu un sistem *inter pares* care nu exercită presiunea preconizată.

Pe baza contribuțiilor primite de la părțile interesate relevante în cadrul evaluării impactului care însoțește prezentul document, Comisia a identificat mai multe opțiuni de politică, sintetizate în secțiunea 3, menite să sporească eficacitatea mecanismului și astfel să asigure o punere în aplicare mai transparentă, mai eficace și mai coerentă a *acquis*-ului Schengen.

Pentru a remedia problemele menționate mai sus, prezenta propunere urmărește: (1) să îmbunătățească orientarea strategică a mecanismului și să asigure o utilizare mai proporțională a diferitelor instrumente de evaluare; (2) să scurteze și să simplifice procedurile, pentru a face procesul mai eficace și mai eficient și pentru a crește presiunea *inter pares*; (3) să optimizeze participarea experților din statele membre și cooperarea cu organele, oficiile și agențiile Uniunii; și (4) să consolideze evaluarea respectării drepturilor fundamentale în

[9] Raport referitor la raportul anual privind funcționarea spațiului Schengen [2017/2256(INI)].
[10] Documentul Consiliului 13244/2019.
[11] Documentul Consiliului 7939/21.

conformitate cu *acquis*-ul Schengen. Aceste obiective vor fi îndeplinite în special prin următoarea abordare:

(1) Îmbunătățirea orientării strategice a mecanismului și asigurarea unei utilizări mai proporționale și mai strategice a diferitelor instrumente de evaluare și monitorizare

– **Creșterea flexibilității în ceea ce privește adaptarea domeniului de aplicare al evaluărilor specifice și al priorităților de evaluare la noile realități ale *acquis*-ului Schengen** prin renunțarea la actuala listă de domenii de politică specifice care urmează să fie evaluate și prin stabilirea unei proceduri de decizie cu privire la domeniile prioritare la începutul fiecărui ciclu de evaluare. În temeiul regulamentului actual, fiecare stat membru a fost evaluat în cadrul a șase domenii de politică prin intermediul a șase evaluări separate, care au ca rezultat șase rapoarte de evaluare și șase seturi de recomandări. Însă aceste domenii de politică nu mai sunt pe deplin adaptate la noile realități. De exemplu, în 2023 va deveni operațională o nouă serie de sisteme informatice, care vor completa Sistemul de informații Schengen. Pe măsură ce se dezvoltă *acquis*-ul în materie de securitate, evaluările vor trebui să ia în considerare elemente suplimentare, în special cu privire la cooperarea polițienească. Având în vedere evoluțiile legislative, diverse domenii de politică devin din ce în ce mai interconectate și interdependente (de exemplu Sistemul de informații Schengen și returnarea sau Sistemul de informații Schengen și cooperarea polițienească). Prin urmare, formularea evaluărilor în funcție de domenii de politică specifice ar putea să nu fie cea mai adecvată modalitate de a evalua aceste activități interconectate. Prin eliminarea listei domeniilor de politică, propunerea sporește flexibilitatea de a formula evaluările în mod diferit și de a evalua aspecte diferite sau eventuale elemente noi, permițând mecanismului să se adapteze rapid la dinamismul *acquis*-ului Schengen. În același timp, se creează securitate juridică în ceea ce privește procedura de stabilire a priorităților de evaluare la începutul fiecărui ciclu de evaluare.

– **Crearea unei programări flexibile.** În plus, propunerea creează un cadru legislativ flexibil pentru programare. Aceasta adaptează normele privind programarea multianuală și anuală pentru a face posibilă o reacție mai rapidă la problemele și provocările care apar, reducând detaliile incluse în prezent în programele de evaluare multianuale și anuale, precum și necesitatea unor modificări.

– **Trecerea treptată la evaluări bazate în totalitate pe riscuri.** Propunerea creează obligația de a lua în considerare rezultatele evaluărilor anterioare, precum și alte mecanisme de evaluare și monitorizare de la nivelul Uniunii și de la nivel național [de exemplu, evaluarea vulnerabilității efectuată de Frontex sau Platforma multidisciplinară europeană împotriva amenințărilor infracționale (EMPACT)]. În plus (astfel cum se explică mai jos), se creează obligații suplimentare constând în solicitarea de evaluări ale riscurilor și în conștientizarea situației pentru organele, agențiile și oficiile Uniunii, după caz. Noul cadru flexibil și obligațiile suplimentare ar face posibilă, în timp, de exemplu, efectuarea unei evaluări cuprinzătoare bazate pe riscuri a statelor membre, care să acopere numai elementele identificate prin analiza riscurilor și conștientizarea situației, cu o singură evaluare pentru fiecare stat membru, care să cuprindă toate domeniile de politică relevante într-un singur raport de evaluare. Astfel ar fi posibilă și evaluarea concomitentă a mai multor state membre care se confruntă cu aceleași provocări.

– **Asigurarea faptului că nu există lacune în evaluarea punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen într-un stat membru**. Pe măsură ce cadrul juridic Schengen evoluează și devine din ce în ce mai complex, statele membre recurg la alți actori care să le sprijine în punerea în aplicare a sarcinilor aflate în responsabilitatea lor. Acesta este, de exemplu, cazul societăților private din domeniul politicii comune a vizelor (de exemplu, prestatorii externi de servicii) sau al frontierelor externe (de exemplu, companiile aeriene sau aeroporturile gestionate de societăți private). De asemenea, este și cazul organelor, agențiilor și oficiilor Uniunii, ale căror mandate au fost consolidate în ultimii ani pentru a oferi sprijin statelor membre, de exemplu în ceea ce privește efectuarea de verificări sau de supraveghere la frontieră sau de verificări de securitate în linia a doua. Întrucât mecanismul încearcă să ofere o imagine de ansamblu a situației dintr-un stat membru, propunerea clarifică faptul că mecanismul poate sprijini verificarea activităților organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în măsura în care acestea îndeplinesc anumite funcții în numele statelor membre pentru a contribui la aplicarea operațională a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen. Prin urmare, obiectivul nu este evaluarea propriu-zisă a acestor organe, oficii și agenții. Verificarea acestor activități va fi integrată în evaluarea statelor membre, în mod similar cu ceea ce se întâmplă în prezent atunci când, de exemplu, în cursul evaluărilor în domeniul politicii comune a vizelor, echipele verifică activitățile societăților private (prestatori externi de servicii) care sunt implicate în primirea cererilor de viză; sau la frontierele externe, atunci când echipele verifică infrastructura unui aeroport administrat de o societate privată. Acest aspect al evaluărilor va fi realizat fără a aduce atingere și cu respectarea deplină a responsabilităților atribuite Comisiei și organelor de conducere relevante ale agențiilor, oficiilor și organelor relevante. În cazul în care evaluările identifică deficiențe în legătură cu activitățile îndeplinite sau sprijinite de organe, oficii și agenții ale Uniunii, Comisia va informa organele de conducere relevante.

– Prelungirea **ciclului de evaluare de la cinci la șapte ani**, cu posibilitatea ca statele membre să fie evaluate de cel puțin două ori în cursul ciclului de șapte ani. Acest lucru ar permite, de asemenea, o utilizare mai echilibrată, mai flexibilă și mai strategică a tuturor instrumentelor de evaluare și monitorizare disponibile, asigurând o monitorizare mai atentă și mai specifică a statelor membre.

– **Consolidarea formelor și a metodelor activităților de evaluare și monitorizare.** Vizitele periodice programate rămân principala metodă de evaluare, dar se va putea mări proporția vizitelor neanunțate. Vor deveni posibile activitățile de evaluare și de monitorizare prin mijloace la distanță (de exemplu, prin videoconferință). „Evaluările tematice” vor deține un rol din ce în ce mai important, fiind obligatorie efectuarea a cel puțin o evaluare tematică pe an. Până în prezent, au fost efectuate doar două evaluări tematice (una referitoare la strategiile naționale de gestionare integrată a frontierelor și una privind cooperarea locală Schengen în domeniul politicii comune a vizelor). Dispozițiile privind activitățile de monitorizare (noi vizite și un nou instrument denumit „vizite de verificare”) devin mai clare și mai flexibile.

– **Ca regulă generală, evaluările neanunțate nu ar necesita o notificare prealabilă.** Acest lucru ar asigura o mai bună utilizare a evaluărilor neanunțate, în special pentru evaluările care urmează să aibă loc în scopul verificării respectării obligațiilor care decurg din *acquis*-ul Schengen, îndeosebi ca răspuns la indicii care sugerează existența unor probleme cu impact semnificativ asupra funcționării spațiului Schengen sau la acuzații grave privind încălcarea unor drepturi fundamentale. Notificarea prealabilă, cu utilizare redusă, va rămâne aplicabilă vizitelor neanunțate,

al căror scop este de a efectua un „bilanț de sănătate aleatoriu” al punerii în aplicare de către statele membre a *acquis*-ului Schengen. Vizitele neanunțate nu vor face obiectul programării și pot fi organizate într-un termen scurt, în funcție de circumstanțe.

– **Rapoartele anuale privind rezultatele evaluărilor efectuate și situația actuală a măsurilor de remediere adoptate de statele membre, care sunt prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să facă parte din „Raportul privind starea spațiului Schengen” elaborat anual**. Este esențial ca discuțiile politice să acopere în mod cuprinzător toate elementele arhitecturii complexe care sprijină buna funcționare a spațiului Schengen. În acest scop, Comisia va relansa adoptarea „Raportului privind starea spațiului Schengen”, care va servi drept bază pentru discuțiile din cadrul Forumului Schengen recent creat. Evaluările Schengen, situația cu privire la absența controalelor la frontierele interne și stadiul punerii în aplicare a recomandărilor vor constitui o parte importantă a acestui raport.

(2) Scurtarea și simplificarea procedurilor, pentru a face procesul mai eficace și mai eficient și pentru a crește presiunea inter pares

– **Accelerarea semnificativă a procesului de evaluare, cu termene procedurale clare.** Ca regulă generală, Comisia va adopta rapoartele de evaluare și recomandările într-un singur act**, în termen de patru luni** de la activitatea de evaluare (și chiar mai rapid în cazul în care evaluarea identifică o deficiență gravă). Acest lucru ar asigura nu doar o mai mare claritate cu privire la legătura cauzală dintre constatările din raport și recomandări, ci și accelerarea procesului. Astfel s-ar evita întârzierile în adoptarea recomandărilor, care survin în prezent ca urmare a unui proces decizional în două etape (rapoartele de evaluare sunt adoptate de Comisie, iar recomandările sunt adoptate de Consiliu). Implicarea deplină a Consiliului în procesul de evaluare și în formularea recomandărilor este asigurată în continuare prin procedura de examinare (aviz pozitiv al Comitetului Schengen, la care participă toate statele membre și votează cu privire la actul unic care cuprinde atât constatările evaluării, cât și recomandările).

– **Creșterea presiunii *inter pares* prin concentrarea competențelor decizionale ale Consiliului asupra cazurilor relevante din punct de vedere politic și prin creșterea rolului acestuia în cadrul acțiunilor ulterioare și în procesul de monitorizare a punerii în aplicare a recomandărilor.** Deși actuala procedură în două etape a fost menită să promoveze discuțiile politice la nivelul Consiliului și să exercite presiune *inter pares* în cazul unor deficiențe grave sau atunci când un stat membru nu pune în aplicare recomandările, experiența de până acum a arătat în mod clar că adoptarea acestei abordări în toate cazurile și pentru toate rapoartele nu a atins obiectivul urmărit, ci a crescut considerabil durata și complexitatea procesului, compromițându-i eficacitatea.

Statele membre sunt deja puternic implicate în procesul de evaluare (efectuarea de evaluări împreună cu Comisia, elaborarea în comun a rapoartelor de evaluare și a proiectelor de recomandări) și în procesul de adoptare a raportului de evaluare prin procedura de examinare a comitetului. În plus, majoritatea aspectelor identificate în cursul evaluărilor au mai degrabă un caracter tehnic decât unul politic. Volumul mare de muncă din cadrul Consiliului (examinarea a 40 de rapoarte pe an și deciziile de punere în aplicare ale Consiliului rezultate, cu sute de recomandări), precum și natura foarte detaliată și localizată a recomandărilor au împiedicat orice discuție reală.

Reexaminarea la 5 ani a arătat faptul că recomandările adoptate de Consiliu în fiecare caz nu au generat presiunea *inter pares* preconizată și că mecanismul nu a oferit baza pentru o discuție politică privind starea spațiului Schengen. Chiar și atunci când mecanismul a identificat deficiențe grave, discuțiile referitoare la constatările respective au ajuns la nivel ministerial o singură dată. În plus, Consiliul are un rol foarte limitat în ceea ce privește acțiunile ulterioare și monitorizarea punerii în aplicare a planurilor de acțiune ale statelor membre.

Revizuirea propusă urmărește să remedieze aceste deficiențe prin asigurarea faptului că Consiliul adoptă recomandări în cazurile considerate a avea cea mai mare valoare adăugată și cel mai mare impact pentru a conduce discuțiile politice cu privire la chestiuni de interes general pentru funcționarea spațiului Schengen. Aceste cazuri constau în: evaluări tematice, „evaluări pentru prima dată” (atunci când se decide dacă un stat membru este pregătit să aplice *acquis*-ul Schengen integral sau într-un anumit domeniu), precum și în cazul unei deficiențe grave în vederea creșterii presiunii *inter pares* și a discuțiilor politice la nivelul Consiliului. În același timp, se propune simplificarea procedurilor pentru cazurile cu caracter mai tehnic.

De asemenea, propunerea consolidează în mod semnificativ rolul Consiliului în ceea ce privește acțiunile ulterioare și monitorizarea progreselor înregistrate în aceste cazuri, prevăzând, de asemenea, un mecanism de escaladare în cazul lipsei de progrese. În special, în cazul unei deficiențe grave, Consiliul va stabili termene pentru punerea în aplicare a recomandărilor și va preciza frecvența rapoartelor intermediare pe care statul membru în cauză va trebui să le elaboreze și să le prezinte atât Comisiei, cât și Consiliului. Consiliul va trebui să își exprime poziția cu privire la raportul elaborat de Comisie în urma unei noi vizite, precum și cu privire la închiderea planurilor de acțiune. Dispoziții similare se aplică pentru închiderea planurilor de acțiune legate de „evaluările pentru prima dată”.

De asemenea, în etapa de monitorizare, Consiliului i se va acorda, în toate cazurile, un rol mai important: propunerea prevede că Comisia va informa Parlamentul European și Consiliul cel puțin de două ori pe an cu privire la stadiul punerii în aplicare a planurilor de acțiune. În plus, Comisia va adopta anual un raport cuprinzător privind evaluările efectuate, care ar trebui să fie discutat de Consiliu în vederea adoptării de concluzii cu privire la această chestiune. În cele din urmă, Comisia va informa Consiliul atunci când un stat membru nu înregistrează progrese adecvate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului de acțiune.

– Consolidarea dispozițiilor referitoare la cazurile în care evaluările identifică **o deficiență gravă și includerea de dispoziții de accelerare:** se introduce **o procedură accelerată** pentru o deficiență gravă, pentru a se asigura că deficiențele identificate sunt remediate cu promptitudine. Propunerea include în textul normativ definiția deficiențelor grave prevăzută în prezent în Ghidul de evaluare Schengen, pentru a spori securitatea juridică și pentru a asigura o înțelegere comună a acestei noțiuni. **Statul membru evaluat va trebui să înceapă imediat punerea în aplicare a acțiunilor** de remediere a deficienței, chiar înainte de adoptarea raportului, și va trebui să informeze fără întârziere Comisia și statele membre cu privire la măsurile luate. În cazul unei deficiențe grave, recomandările ar trebui să fie adoptate de Consiliu **în termen de 2 luni și jumătate de la încheierea activității de evaluare**; o nouă vizită pentru a verifica punerea în aplicare a măsurilor de remediere va avea loc în termen de cel mult un an de la evaluare (ar putea fi efectuată mai devreme, în funcție de termenele de punere în aplicare a măsurilor de remediere stabilite de

Consiliu); Comisia va informa imediat Consiliul și Parlamentul European cu privire la existența unei deficiențe grave, în vederea unui control politic mai strict, astfel cum se arată la punctul de mai sus.

– **Eliminarea și simplificarea dispozițiilor care creează obstacole procedurale inutile**. Propunerea nu mai impune ca rapoartele de evaluare să fie tratate ca documente „EU Restricted". Această modificare „va spori transparența, va simplifica și va accelera procedura, permițând o gestionare mai rapidă a rapoartelor și facilitând transmiterea acestora către parlamentele naționale și către Parlamentul European[12]. Totuși, rapoartele de evaluare ar fi considerate «sensibile»[13], iar statele membre ar avea în continuare posibilitatea de a solicita clasificarea lor. Propunerea simplifică **evaluarea adecvării** planurilor de acțiune ale statelor membre: Comisia nu va mai adopta o comunicare privind evaluările, dar va continua să aducă la cunoștința statului membru în cauză (și a Consiliului) observațiile sale, de exemplu printr-o scrisoare administrativă. În cele din urmă, o **frecvență redusă a rapoartelor privind acțiunile ulterioare** [articolul 16 alineatele (3) și (4)], prin solicitarea unui raport intermediar o dată la șase luni, nu o dată la trei luni cum se prevede în prezent, ar reduce sarcina administrativă globală suportată de statele membre.

(3) Consolidarea evaluării respectării drepturilor fundamentale în conformitate cu acquis-ul Schengen

– **Consolidarea în continuare a evaluării drepturilor fundamentale în cadrul punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen** (în plus față de protecția datelor, care este evaluată ca domeniu de politică specific) în întregul mecanism, inclusiv transmiterea mai frecventă de analize de risc de către Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene; consolidarea trimiterii la drepturile fundamentale din dispoziția privind cursurile de formare și includerea unei dispoziții specifice în regulament cu privire la utilizarea **elementelor de probă furnizate de terți**, inclusiv a mecanismelor naționale de monitorizare, precum și posibilitatea de a efectua evaluări neanunțate fără notificare prealabilă, în cazul în care există indicii ale unor încălcări grave ale drepturilor fundamentale.

(4) Optimizarea participării experților din statele membre și a cooperării cu organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și a sinergiilor cu alte mecanisme de evaluare și monitorizare, pentru obținerea unor evaluări mai bine orientate, mai strategice și mai bine adaptate

– **Crearea unui grup de experți de rezervă.** În prezent, Comisia transmite invitații în vederea nominalizării experților înainte de fiecare evaluare (cu trei luni înainte de evaluarea respectivă). Acest exercițiu necesită foarte mult timp, iar statele membre nu sunt întotdeauna în măsură să desemneze un număr suficient de experți calificați, deoarece procedura actuală le oferă foarte puțin timp pentru planificare. În astfel de cazuri, Comisia este nevoită să prelungească de mai multe ori cererile de propuneri de experți pentru evaluări. În plus, există un deficit cronic de experți în anumite domenii de politică.

[12] Parlamentul European și ONG-urile au solicitat un acces mai ușor la rapoartele de evaluare.

[13] În special în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 privind accesul la documente.

Acest sistem va fi înlocuit cu o cerere anuală de nominalizări de experți în cadrul unui grup de rezervă. Statele membre vor trebui să desemneze cel puțin un expert pentru fiecare domeniu de politică identificat în programul multianual de evaluare (de exemplu, vize, gestionarea frontierelor externe, returnare, protecția datelor) pe an și să asigure disponibilitatea acestora pentru evaluări. Comisia va confirma selecția experților care vor alcătui grupul de rezervă și va actualiza în permanență lista acestora. Apoi, grupul de rezervă va reprezenta principala sursă de evaluatori Schengen pentru evaluări specifice (adică pentru constituirea de echipe pentru evaluări specifice) și, de asemenea, va facilita în mare măsură organizarea de vizite neanunțate. La constituirea echipelor, se va ține seama în mod corespunzător de capacitatea administrațiilor naționale, precum și de necesitatea de a asigura echilibrul geografic. Faptul că un expert este numit în cadrul grupului de rezervă nu înseamnă că prezența fiecărui expert va fi necesară tot timpul. Grupul de rezervă va asigura constituirea echipelor într-un mod mai simplu și, de asemenea, va oferi mai multă predictibilitate și flexibilitate atât pentru Comisie, cât și pentru experții din statele membre, întrucât și planificarea evaluărilor va fi distribuită tuturor statelor membre cu suficient timp înainte. Înainte de fiecare evaluare, Comisia poate apela direct la membri individuali din cadrul grupului de rezervă pentru a înființa echipe, ceea ce înseamnă că procesul va fi mult mai rapid și mai simplu. La constituirea echipelor specifice, Comisia ar trebui, pe cât posibil, să asigure și echilibrul geografic. În cazul în care, pentru o evaluare specifică, este necesar un anumit profil și nu este posibilă mobilizarea unui expert din grupul de rezervă, Comisia poate recurge în continuare la cereri specifice de experți. Crearea unui grup de experți de rezervă ar permite, pe termen lung, înființarea unei echipe interdisciplinare care să evalueze toate domeniile relevante ale *acquis*-ului Schengen.

– **Consolidarea cooperării cu Frontex, eu-LISA, Europol, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.** Propunerea prevede că cooperarea ar trebui să fie reciprocă, astfel încât agențiile și organele respective să poată să și utilizeze informațiile colectate prin procesul de evaluare. În același timp, Comisia va putea să obțină o gamă mai largă de informații și produse de analiză a riscurilor de la aceste organe și agenții.

Propunerea **sporește, de asemenea, sinergiile cu mecanismele de evaluare și monitorizare** puse în aplicare de agențiile și organele Uniunii. În ultimii ani, la nivelul UE și la nivel național au fost instituite și alte mecanisme de control al calității și de monitorizare, care pot completa mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen. Propunerea prevede o mai mare coerență și sinergii cu activitățile desfășurate de Frontex, în special cu procesul de evaluare a vulnerabilității. Evaluarea vulnerabilității efectuată de Frontex este un instrument complementar mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen pentru garantarea controlului calității la nivelul UE și pentru asigurarea unei pregătiri constante atât la nivel european, cât și la nivel național pentru a răspunde oricăror provocări la frontiera externă. Evaluarea vulnerabilității oferă o imagine a capacității operaționale a unui stat membru în domeniul frontierelor externe, în vederea identificării potențialelor puncte slabe existente în sistem. Aceasta este o abordare orientată spre viitor, menită să prevină crizele. Comisia partajează deja rezultatele procesului de evaluare a vulnerabilității cu echipa de experți ai statelor membre înainte de efectuarea unei evaluări în conformitate cu articolul 33 din

Regulamentul (UE) 2019/1896[14] și a stabilit canale oficiale pentru schimbul de informații cu Frontex. Pentru a spori și mai mult sinergiile, propunerea prevede dispoziții specifice pentru maximizarea volumului de informații colectate prin procesul de evaluare a vulnerabilității, în vederea creării unui tablou situațional îmbunătățit privind funcționarea spațiului Schengen. Scopul este, de asemenea, de a evita, în măsura posibilului, suprapunerea eforturilor și recomandările contradictorii.

Exemple relevante, în alte domenii de politică în care vor fi posibile sinergii sporite în temeiul noilor dispoziții prevăzute în propunere, sunt Platforma multidisciplinară europeană împotriva amenințărilor infracționale (EMPACT) sau supravegherea efectuată de Comisie cu sprijinul eu-LISA în ceea ce privește pregătirea statelor membre pentru punerea în aplicare a sistemelor informatice relevante. Mecanismele naționale de control al calității [încurajate în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1896] ar putea deveni la fel de importante în viitor, iar propunerea stabilește baza pentru asigurarea sinergiilor și a schimbului de informații. În plus, evaluările ar lua în considerare și rezultatele mecanismului independent de monitorizare elaborat în temeiul propunerii de introducere a unei proceduri de verificare a resortisanților țărilor terțe la frontierele externe.

Propunerea prevede un termen ambițios pentru aplicarea integrală a regulamentului (de la [1 septembrie 2022]).

Analiza Comisiei, furnizată în evaluarea impactului[15] care însoțește prezenta propunere și sintetizată în secțiunea 3, stă la baza prezentei propuneri de revizuire cuprinzătoare a regulamentului.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere însoțește comunicarea intitulată „Strategie pentru realizarea unui spațiu Schengen pe deplin funcțional și rezilient”[16], care prezintă o abordare cuprinzătoare menită să consolideze spațiul de libertate, securitate și justiție și să crească reziliența acestuia la orice provocare și amenințare viitoare.

Mecanismul ar trebui să ofere un cadru juridic solid care să acopere întreaga legislație în continuă evoluție care stă la baza funcționării spațiului Schengen. În acest context, unul dintre obiectivele specifice ale propunerii este de a spori orientarea strategică acordată procesului de evaluare și monitorizare. Acest lucru necesită **asigurarea coerenței cu dispozițiile existente și viitoare care fac parte din *acquis*-ul Schengen**. În acest scop, mecanismul ar trebui adaptat la domeniul de aplicare în continuă evoluție al legislației relevante a UE. În ultimii ani, Uniunea a întreprins mai multe inițiative pentru a consolida spațiul Schengen și a-l face mai rezilient. Printre aceste modificări se numără mai multe elemente noi, în special cu privire la gestionarea frontierelor externe. Pe lângă Sistemul de informații Schengen și Sistemul de informații privind vizele, până la sfârșitul anului 2023, gestionarea frontierelor externe va fi sprijinită și de noi sisteme informatice, cum ar fi Sistemul de intrare/ieșire[17] și Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile[18]. În plus, va fi asigurată interoperabilitatea[19] bazelor de date relevante. De asemenea, adoptarea, ulterior în 2021, a unei propuneri de Cod de cooperare polițienească al UE în temeiul Strategiei UE privind o

[14] JO L 295, 14.11.2019, p. 1.
[15] SWD(2021) 119 final.
[16] COM(2021) 277 final.
[17] Regulamentul (UE) 2017/2226, JO L 327, 9.12.2017, p. 20.
[18] Regulamentul (UE) 2018/1240, JO L 236, 19.9.2018, p. 1.
[19] Regulamentul (UE) 2019/817, JO L 135, 22.5.2019, p. 27.

uniune a securității[20], precum și adoptarea propunerii de modificare a Codului frontierelor Schengen[21] pentru a încorpora lecțiile învățate ca urmare a pandemiei de COVID-19 și în urma negocierilor privind propunerea din 2017 de modificare a Codului frontierelor Schengen vor fi inițiative importante menite să sporească securitatea și să restabilească integritatea spațiului Schengen.

Rolul agențiilor UE implicate în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen a dobândit, de asemenea, o importanță sporită. În 2019, crearea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, inclusiv constituirea unui corp permanent de 10 000 de agenți până în 2027, a reprezentat un pas esențial către un control european efectiv al frontierelor externe și către instituirea treptată a unui sistem comun la nivelul UE pentru returnări. Mandatul Europol este în curs de actualizare în urma unei propuneri a Comisiei din 9 decembrie 2020[22].

Potrivit celor expuse mai sus, unele dintre actele juridice din diferitele domenii de politică acoperite de mecanism conțin propriile **instrumente de evaluare și monitorizare la nivel european sau național**. Prin urmare, este necesar **să se creeze și să se asigure sinergii pentru a evita suprapunerile** și pentru a utiliza în mod optim instrumentele de monitorizare sectorială. Menținerea și reglarea acestei interacțiuni reprezintă un element important al prezentei propuneri. În acest sens, propunerea prevede dispoziții menite să sporească și mai mult coerența, în special cu activitățile desfășurate de Frontex și cu procesul de evaluare a vulnerabilității. Mecanismul și recomandările sale ar trebui să le completeze pe cele din cadrul procesului de evaluare a vulnerabilității. Exemple relevante, în alte domenii de politică în care vor fi posibile sinergii sporite, sunt EMPACT (acțiuni prioritare în domeniul cooperării polițienești) și ofițerul pentru drepturile fundamentale din cadrul Frontex (monitorizarea respectării drepturilor fundamentale la frontierele externe de către Frontex). Mecanismele naționale de control al calității [încurajate în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1896], care sunt mecanisme „naționale” de evaluare și monitorizare Schengen, ar putea deveni la fel de importante în viitor. În plus, evaluările ar lua în considerare și rezultatele mecanismului independent de monitorizare național elaborat în temeiul propunerii de introducere a unei proceduri de verificare a resortisanților țărilor terțe la frontierele externe[23].

Propunerea a fost elaborată astfel încât să fie în concordanță cu dispozițiile existente în domeniul de politică (domeniile de politică acoperite de *acquis*-ul Schengen) și, de asemenea, au fost luate în considerare în mod corespunzător inițiativele în curs și cele preconizate care nu sunt încă în vigoare. În termeni mai generali, printr-o mai bună corelare între diferitele domenii de politică, inițiativa poate crește eficacitatea abordării holistice propuse de strategiile Comisiei și poate consolida complementaritatea tuturor instrumentelor dezvoltate în cadrul noilor eforturi legislative.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în concordanță cu obiectivele și inițiativele avute în vedere în cadrul Strategiei UE privind o uniune a securității care depășesc cadrul *acquis*-ului Schengen, cum este propunerea de consolidare a schimbului automatizat de categorii importante de date în temeiul Deciziilor Prüm ale Consiliului[24], și cu inițiativele viitoare din cadrul Strategiei UE de

[20] COM(2020) 605 final, 24.7.2020.
[21] Regulamentul (UE) 2016/399, JO L 77, 23.3.2016, p. 1.
[22] COM(2020) 796 final.
[23] COM(2020) 612 final. A se vedea articolul 7.
[24] Decizia 2008/615/JAI a Consiliului privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere și Decizia 2008/616/JAI a Consiliului privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI.

combatere a criminalității organizate 2021-2025[25]. De asemenea, propunerea este în concordanță cu inițiativele incluse în Noul pact privind migrația și azilul[26].

Spațiul Schengen nu înseamnă doar spațiul de libertate, securitate și justiție; el contribuie și la funcționarea pieței unice, iar crearea sa a adus beneficii sociale și economice societății europene[27] în multe domenii, de la comerț la ocuparea forței de muncă, educație, cultură, turism, transport și altele. Măsurile care vizează creșterea eficacității mecanismului și, prin urmare, o mai bună funcționare a spațiului Schengen sunt, prin natura lor, în concordanță și cu obiectivele acestor domenii de politică. Perturbările generate de pandemia de COVID-19 au demonstrat mai bine decât orice criză anterioară cât de important este să se mențină integritatea spațiului Schengen. Buna funcționare a spațiului Schengen este esențială pentru redresarea economică post-Covid. Un mecanism solid și eficace va contribui la acest lucru și, astfel, la impactul economic și social pozitiv pe care spațiul Schengen îl are asupra cetățenilor și a întreprinderilor din întreaga Europă.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii îl constituie articolul 70 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Articolul 70 prevede în mod specific competența Consiliului de a adopta, la propunerea Comisiei, măsurile de stabilire a condițiilor în care statele membre, în colaborare cu Comisia, realizează o evaluare obiectivă și imparțială a punerii în aplicare a politicilor Uniunii de către autoritățile statelor membre în spațiul de libertate, securitate și justiție. Propunerea abrogă și înlocuiește Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, care se bazează pe aceeași dispoziție din tratat.

În conformitate cu declarația[28] Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei care însoțește regulamentul, propunerea urmează să fie transmisă spre consultare Parlamentului European, pentru a ține seama de avizul acestuia înainte de adoptarea textului final. Totuși, aceasta urmează să fie adoptată în conformitate cu o procedură legislativă specială.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Articolul 70 din TFUE oferă temeiul juridic pentru măsurile prin care statele membre, în colaborare cu Comisia, realizează o evaluare obiectivă și imparțială a punerii în aplicare a politicilor Uniunii de către autoritățile statelor membre în spațiul de libertate, securitate și justiție. Deși aduce numeroase schimbări, prezenta propunere nu modifică fundamental obiectivele și domeniul de aplicare al mecanismului. Ea se încadrează în limitele stabilite de articolul 70 din TFUE.

Obiectivul propunerii este de a dezvolta, îmbunătăți și eficientiza în continuare mecanismul deja existent. Reexaminarea regulamentului efectuată în 2020 a confirmat necesitatea de a avea un mecanism solid la nivelul UE. Rămâne valabil faptul că valoarea adăugată a mecanismului pentru UE decurge în primul rând din împărțirea responsabilităților între Comisie și statele membre. Acest lucru creează o bază solidă pentru încrederea reciprocă. Evaluările realizate la nivelul UE pot asigura identificarea la timp a deficiențelor rezultate din

[25] SWD(2021) 74 final, 14.4.2021.

[26] COM(2020) 605 final.

[27] În 2016 s-a estimat că reintroducerea completă a controalelor la frontierele interne ar genera costuri directe imediate cuprinse între 5 și 18 miliarde EUR anual, COM(2016) 120 final, p. 3.

[28] JO L 295, 6.11.2013, p. 37.

asimetrii, divergențe și punerea în aplicare incorectă a *acquis*-ului Schengen, care, în caz contrar, ar putea periclita integritatea spațiului Schengen. În plus, presiunea *inter pares* exercitată la nivelul UE creează stimulentul necesar pentru a se asigura faptul că statele membre remediază rapid deficiențele, în special în cazul unor deficiențe grave.

În plus, inițiativa ține seama în mod corespunzător de principiul subsidiarității, punând bazele pentru o mai bună coordonare cu evaluările efectuate în cadrul mecanismelor naționale de control al calității și de monitorizare. Unul dintre obiective este de a deplasa accentul principal al mecanismului către deficiențele care pot avea efecte negative asupra bunei funcționări a spațiului Schengen în ansamblu. Chestiunile cu sferă de aplicare redusă ar trebui tratate mai degrabă la nivel național. Această abordare este, de asemenea, în concordanță cu Regulamentul (UE) 2019/1896, care încurajează crearea unor mecanisme naționale de control al calității în cadrul componentelor gestionării europene integrate a frontierelor.

În concluzie, pentru a aborda în mod eficace deficiențele identificate în urma reexaminării și analizate în evaluarea impactului, sunt necesare modificări legislative.

- **Proporționalitatea**

Articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor. Forma aleasă pentru această acțiune trebuie să permită propunerii să își atingă obiectivul și să fie pusă în aplicare într-un mod cât mai eficace.

Mecanismul a fost instituit în 2013 printr-un regulament, deoarece acest mecanism specific care este pus în aplicare la nivelul UE și este coordonat de Comisie necesită norme clare referitoare la responsabilități și proceduri. Inițiativa propusă constituie o modificare a unui regulament și, prin urmare, trebuie să ia, de asemenea, forma unui regulament.

În ceea ce privește conținutul, proporționalitatea principalelor aspecte noi a fost examinată în cadrul evaluării impactului care însoțește prezentul document (secțiunea 7.3).

Printre altele, propunerea are ca scop eficientizarea procesului de evaluare prin simplificarea actualului proces decizional în două etape, astfel încât, ca regulă generală, Comisia să adopte nu doar rapoartele de evaluare, ci și recomandările printr-un singur act de punere în aplicare (în prezent, Comisia adoptă raportul și o propunere de recomandări ale Consiliului). Experiența din ultimii ani a arătat că adoptarea recomandărilor de către Consiliu prelungește considerabil procedura (în medie cu 2-3 luni), iar volumul de lucru excesiv limitează capacitatea Consiliului de a exercita presiunea *inter pares* necesară și de a purta discuții generale privind starea spațiului Schengen. Abordarea revizuită urmărește să remedieze într-un mod proporțional aceste deficiențe prin asigurarea faptului că recomandările Consiliului sunt adoptate în cazurile considerate a avea cea mai mare valoare adăugată și cel mai mare impact pentru orientarea discuțiilor politice către chestiuni de interes general pentru funcționarea spațiului Schengen, și anume evaluările pentru prima dată și deficiențele grave, precum și evaluările tematice, totodată simplificând procedura în cazurile cu caracter mai tehnic. De asemenea, propunerea consolidează în mod semnificativ rolul Consiliului în ceea ce privește acțiunile ulterioare și monitorizarea progreselor înregistrate în aceste cazuri, prevăzând și un mecanism de escaladare în cazul lipsei de progrese.

În concluzie, niciuna dintre modificările propuse în prezenta inițiativă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor prezentate în secțiunea 1 și, prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității. În fapt, mai multe elemente ale propunerii vor reduce sarcina administrativă a statelor membre și a Comisiei.

- **Alegerea instrumentului**

Având în vedere faptul că inițiativa propusă are scopul de a revizui și de a actualiza un mecanism de evaluare existent instituit printr-un regulament [Regulamentul (UE) nr. 1053/2013], aceasta va lua, de asemenea, forma unui regulament.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

În conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, Comisia a reexaminat funcționarea regulamentului și a prezentat un raport și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei la 25 noiembrie 2020[29]. Astfel cum s-a explicat în secțiunea 1, acesta a fost punctul de plecare al elaborării propunerii.

- **Consultările cu părțile interesate**

Consultarea părților interesate este detaliată în evaluarea impactului[30] care însoțește prezenta propunere. Părțile interesate sprijină, în general, consolidarea mecanismului pentru a-i spori eficacitatea și pentru a se asigura că acesta este capabil să se adapteze la evoluțiile legislative recente și să răspundă noilor provocări.

- **Evaluarea impactului[31]**

Pe baza datelor disponibile și a rezultatelor unei ample consultări a părților interesate, Comisia a elaborat patru opțiuni de politică, fiecare cuprinzând o serie de măsuri pentru atingerea obiectivelor. Opțiunea 1 conține doar măsuri operaționale pentru a alinia punerea în aplicare la nevoile actuale. Opțiunea 2 vizează modificări legislative ale regulamentului pentru a clarifica domeniul de aplicare al dispozițiilor specifice care au ca scop sporirea securității juridice cu privire la obligațiile diferiților actori implicați, precum și pentru a eficientiza și simplifica procedurile existente. Opțiunea 3 este o abordare mai ambițioasă, care ar aduce simplificări primelor două opțiuni și schimbări importante în funcționarea mecanismului. Opțiunea 4 este o abordare combinată care reunește elemente din diferitele opțiuni, în funcție de domeniul de intervenție. Aceste opțiuni se susțin reciproc, fiind, în majoritatea cazurilor, mai degrabă cumulative decât alternative, în funcție de nivelul de ambiție. Pachetul de politici preferat (opțiunea 4) combină o serie de măsuri din cadrul opțiunilor 1, 2 și 3.

Obiectivul specific 1: *Evitarea lacunelor în constatările evaluării și creșterea orientării strategice*

Opțiunea preferată este de a menține domeniul de aplicare actual, care acoperă toate aspectele *acquis*-ului Schengen, adaptând însă prioritățile (domeniile de politică) la noile realități cu o programare mai flexibilă și prelungind ciclul de evaluare de la cinci la șapte ani. Extinderea domeniului de aplicare al mecanismului pentru a acoperi aspecte care depășesc *acquis*-ul Schengen (de exemplu, în domeniul politicii în materie de azil) a fost respinsă în principal din motive juridice, dar și din motive politice, această opțiune neavând sprijinul multor state membre. Formularea actuală a evaluărilor pentru fiecare domeniu de politică va fi, de

[29] A se vedea notele de subsol 6 și 7.

[30] A se vedea, în special, anexa 2 la evaluarea impactului.

[31] Fișa sintetică a evaluării impactului și avizul pozitiv al Comitetului de control normativ sunt disponibile la adresa: https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/?lang=ro.

asemenea, menținută, dar ar deveni mai flexibilă. Trecerea la o evaluare atotcuprinzătoare pentru fiecare stat membru nu a fost considerată fezabilă în practică imediat (ea este vizată pe termen mediu). În schimb, sunt propuse modificări legislative ambițioase în ceea ce privește formele și metodele activităților de evaluare și de monitorizare, prin care să se extindă gama de instrumente disponibile și să se clarifice criteriile și condițiile de utilizare a acestora: evaluări tematice sistematice, două tipuri de vizite neanunțate cu sau fără un preaviz de 24 de ore, în funcție de scop, și două tipuri de noi vizite („noi vizite pentru deficiențe grave” și „noi vizite de verificare”).

Obiectivul specific 2: *Eficientizarea rolurilor și a repartizării responsabilităților și simplificarea proceselor și a procedurilor*

Pachetul de politici preferat conține modificări menite să accelereze procesele și să simplifice procedurile, precum și schimbări juridice ambițioase pentru modificarea procedurii decizionale. Declasificarea rapoartelor de evaluare, ca regulă generală, stabilirea unor termene legale pentru adoptarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor, evaluarea simplificată a planurilor de acțiune de către Comisie și reducerea frecvenței obligațiilor de raportare ale statelor membre vor accelera și vor facilita procedurile și beneficiază de un sprijin larg în rândul părților interesate. În ceea ce privește modificarea propusă cu privire la procedura decizională, conform căreia Comisia adoptă atât rapoartele de evaluare, cât și recomandările (menținând rolul Consiliului în majoritatea cazurilor relevante din punct de vedere politic), statele membre vor continua să fie implicate pe deplin în adoptarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor prin intermediul procedurii de examinare.

Obiectivul specific 3: *Consolidarea punerii în aplicare a garanțiilor privind drepturile fundamentale în cadrul acquis-ului Schengen*

Opțiunea preferată este de a introduce modificări pentru o mai mare securitate juridică cu privire la elementele relevante pentru drepturile fundamentale și de a sublinia importanța acestora. Se propune includerea unei trimiteri la transmiterea periodică a analizelor de risc de către Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, consolidarea trimiterii la drepturile fundamentale din dispoziția privind cursurile de formare, creșterea participării Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene la vizitele de evaluare și includerea unui articol specific privind utilizarea elementelor de probă furnizate de terți.

Pe lângă aspectele menționate mai sus, propunerea conține mai multe modificări tehnice menite să sporească eficacitatea și eficiența mecanismului. Fiecare dintre modificări, luată individual, are un impact pozitiv destul de redus (de aceea nu au făcut obiectul evaluării impactului), însă impactul general al acestor măsuri este pozitiv.

Obiectivul specific 4: *Optimizarea participării experților din statele membre și implicarea organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii*

Pachetul de politici preferat conține modificări juridice pentru modificarea procesului de desemnare a experților prin crearea unei rezerve permanente anuale de experți gestionate de Comisie, oferind totodată flexibilitate în stabilirea dimensiunii echipelor. În plus, modificările propuse maximizează contribuția și îmbunătățesc coordonarea cu organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu alte mecanisme de control al calității prin îmbunătățirea analizei riscurilor, printr-o coordonare sporită și printr-o participare consolidată cu noi obligații legale. Aceste măsuri au beneficiat de un sprijin larg în rândul părților interesate.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Mai multe elemente ale propunerii vor reduce sarcina administrativă a statelor membre, a Comisiei și a Consiliului, în special în etapa de luare a deciziilor (întrucât Consiliul nu ar

trebui să emită recomandări în toate cazurile) și în etapa de monitorizare, impunând o raportare mai puțin frecventă cu privire la punerea în aplicare a planurilor de acțiune și simplificând evaluarea acestor planuri de acțiune de către Comisie. Sunt propuse, de asemenea, proceduri simplificate și mai rapide pentru etapa de evaluare în ceea ce privește metodele și instrumentele de evaluare, constituirea echipelor și adoptarea rapoartelor de evaluare. În cadrul evaluării impactului au fost furnizate estimări cuantificate, în măsura posibilului.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și introduce modificări legislative specifice pentru a se asigura că obligațiile privind drepturile fundamentale sunt acoperite în mod clar de mecanism.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

La prezenta propunere este anexată o fișă financiară. Anual, Comisia suportă costuri de aproximativ 2 milioane EUR pentru funcționarea mecanismului. Acest nivel al cheltuielilor va fi menținut; propunerea nu implică o creștere a resurselor umane și financiare care sunt deja alocate Comisiei. Acest lucru se datorează în principal seriei de modificări care au dus la reducerea sarcinii administrative a Comisiei și dispozițiilor care permit evaluări mai bine orientate (și chiar mai scurte), cu echipe mai mici. În cursul lucrărilor privind evaluarea impactului, Comisia a fost ghidată de principiul conform căruia eficiența și eficacitatea mecanismului ar trebui sporite fără a fi nevoie de resurse umane și financiare suplimentare.

Costurile suportate de experții din statele membre vor continua să fie rambursate și nu se preconizează nicio creștere în acest sens. Datorită modificărilor propuse, vor putea fi îndeplinite mai multe obiective într-un mod mai eficient, cu aceleași resurse.

5. ALTE ELEMENTE

- **Monitorizarea**

Comisia va reexamina funcționarea regulamentului și va prezenta un raport Consiliului și Parlamentului European în termen de 6 luni de la adoptarea tuturor rapoartelor de evaluare privind evaluările care fac obiectul primului ciclu de evaluare multianual de șapte ani în temeiul noului regulament.

Ca parte a evaluării impactului și în conformitate cu normele privind o mai bună legiferare, a fost elaborată o listă neexhaustivă de indicatori calitativi și cantitativi care vor fi utilizați pentru reexaminare. În plus, Comisia dezvoltă în prezent un nou instrument informatic pentru modernizarea monitorizării punerii în aplicare a planurilor de acțiune de către statele membre. Se preconizează că acest instrument va deveni operațional încă din 2021.

- **Consecințele diferitelor protocoale anexate la tratate și ale acordurilor de asociere încheiate cu țări terțe**

Întrucât temeiul juridic al prezentei propuneri este partea a treia titlul V din TFUE, se aplică sistemul „geometriei variabile” prevăzut în protocoalele privind poziția Danemarcei și a Irlandei, precum și în Protocolul Schengen. Propunerea reprezintă o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen. Prin urmare, consecințele asupra diferitelor protocoale și acorduri de asociere Schengen trebuie să fie luate în considerare în ceea ce privește Danemarca și Irlanda; Islanda și Norvegia; și Elveția și Liechtenstein. De asemenea, trebuie să fie luate în considerare consecințele asupra diverselor acte de aderare. Situația detaliată a fiecăruia dintre statele vizate este prezentată în ultimele considerente din prezenta propunere.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Comparație articol cu articol cu dispozițiile regulamentului actual:

Articolul 1 – Obiect și domeniu de aplicare

Articolul rămâne, în esență, neschimbat, dar clarifică scopul mecanismului („asigurarea faptului că statele membre aplică *acquis*-ul Schengen în mod eficace, contribuind astfel la buna funcționare a spațiului fără controale la frontierele interne”). Alineatul (3) a devenit o subdiviziune a articolului 15 („Experți din statele membre”).

Articolul 2 – Definiții

Au fost adăugate o serie de definiții noi pentru mai multă claritate juridică și pentru ca regulamentul să fie mai ușor de înțeles. Se adaugă definiția „deficienței grave” pentru a spori securitatea juridică și pentru a asigura o înțelegere comună a conceptului. Definiția se bazează pe cea utilizată în prezent în Ghidul de evaluare Schengen al Comisiei. Articolul prevede, de asemenea, definiții pentru termenii: „evaluare pentru prima dată”, „evaluare periodică”, „evaluare neanunțată”, „evaluare tematică”, „vizită”, „nouă vizită”, „vizită de verificare”, „activitate de evaluare” și „echipă”.

Articolul 3 – Responsabilități și obligația de cooperare

Nu se introduc modificări semnificative. Noile alineate (4) și (5) au fost mutate aici de la articolul 13, deoarece prevăd, în esență, responsabilități pentru statele membre și Comisie.

Articolul 4 – Forme ale evaluărilor

Pentru a oferi claritate, articolul completează definițiile enumerând formele evaluărilor și precizează condițiile referitoare la evaluările neanunțate și la evaluările tematice.

Articolul 5 – Forme ale activităților de monitorizare

Pentru a oferi claritate, articolul enumeră formele activităților de monitorizare.

Articolul 6 – Metode de evaluare și monitorizare

În mod similar, pentru a oferi claritate, articolul enumeră metodele care trebuie utilizate pentru activitățile de evaluare și de monitorizare, și anume vizitele (anunțate sau neanunțate), chestionarele sau alte metode la distanță, de exemplu videoconferințele. Se precizează că acestea pot fi utilizate independent sau combinate între ele.

Articolul 7 – Cooperarea cu organele, oficiile și agențiile Uniunii

Acest articol nou consolidează importanța stabilirii unei cooperări strânse în sensul prezentului regulament cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii care sunt implicate în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen (în special Frontex, eu-LISA și Europol). Se menționează explicit necesitatea de a consolida cooperarea și cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene. Pe baza acestui articol, Comisia va solicita (în continuare) informații relevante, date statistice și analize de risc de la aceste organisme, oficii și agenții. Schimbul de informații va fi reciproc: un articol ulterior (articolul 10) prevede că Comisia le poate comunica acestora detalii privind rapoartele de evaluare, planurile de acțiune și actualizările referitoare la punerea în aplicare a planurilor de acțiune pentru a spori sinergiile și pentru a evita suprapunerea eforturilor.

Articolul 8 – Cooperarea cu Frontex

Acest articolul este o versiune adaptată a articolului 7 din regulamentul actual, ținând seama de evoluția Regulamentului privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european.

Articolul 9 – Cooperarea cu Europol

Pe baza propunerii Comisiei[32] de modificare a Regulamentului Europol, articolul cuprinde o referință încrucișată la articolul 4 alineatul (1) litera (s) din Regulamentul (UE) 2016/794[33], conform căruia Europol va trebui să sprijine punerea în aplicare a prezentului regulament prin expertiză, analiză, rapoarte și alte informații relevante. Textul este în așteptarea adoptării propunerii.

Articolul 10 – Sinergii cu alte activități de evaluare și monitorizare

Pentru a spori orientarea strategică și a proiecta o evaluare mai specifică, articolul impune creșterea sinergiilor cu mecanismele și platformele relevante gestionate de agențiile UE și de administrațiile naționale, de exemplu cu Platforma multidisciplinară europeană împotriva amenințărilor infracționale („EMPACT") sau cu supravegherea efectuată de eu-LISA în ceea ce privește pregătirea statelor membre pentru punerea în aplicare a sistemelor informatice relevante, precum și cu constatările mecanismelor naționale de control al calității sau ale mecanismelor independente de monitorizare. Articolul prevede, de asemenea, că organismele și agențiile ar trebui să fie nu numai furnizori de informații, ci și beneficiari ai acestora și, prin urmare, Comisia ar trebui să fie în măsură să le comunice detalii privind rapoartele de evaluare, planurile de acțiune și actualizările referitoare la punerea în aplicare a planurilor de acțiune.

Articolul 11 – Informații furnizate de terți

Articolul oferă temeiul juridic pentru utilizarea informațiilor furnizate de terți (de exemplu, ombudsmani, autorități care monitorizează respectarea drepturilor fundamentale, organizații neguvernamentale și internaționale) cu scopul de a spori eficiența programării și a punerii în aplicare a activităților de evaluare. Astfel de informații ar putea fi deosebit de utile pentru evaluarea respectării drepturilor fundamentale în cadrul punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen.

Articolul 12 – Programul multianual de evaluare

Pentru a fi în măsură să efectueze toate evaluările necesare în modul cel mai eficient, pentru a putea reacționa la provocările care apar, pentru a utiliza mai flexibil și mai echilibrat toate instrumentele disponibile și pentru a asigura o monitorizare mai atentă și mai bine orientată, durata programului multianual se prelungește de la cinci la șapte ani. Articolul prezintă conținutul programului multianual de evaluare, care va identifica domeniile prioritare specifice care urmează să fie vizate de evaluările periodice. De asemenea, acesta va stabili o listă provizorie a statelor membre care urmează să facă obiectul unor evaluări periodice într-un anumit an. Totodată, se introduce o procedură simplificată pentru ajustarea programului, conform căreia ajustările necesare ca urmare a unor evenimente și circumstanțe de forță majoră nu pot impune o modificare a programului, adică a actului de punere în aplicare în cauză. Experiența ultimilor ani a demonstrat în mod clar că este nevoie de o astfel de flexibilitate. Din cauza pandemiei de COVID-19, programul anual de evaluare pentru 2020 a trebuit să fie modificat. În plus, evaluările în domeniul politicii comune a vizelor sunt predispuse la apariția unor evenimente neprevăzute, având în vedere că acestea au loc în țări terțe. Astfel de evenimente au condus și la modificarea programului, care este un exercițiu îndelungat.

[32] COM(2020) 796 final, 9.12.2020.
[33] JO L 135, 24.5.2016, p. 53.

Articolul 13 – Programul anual de evaluare

Nu există modificări importante față de articolul actual corespunzător (articolul 6). Programul anual de evaluare va conține propuneri pentru evaluările periodice ale statelor membre, conform specificațiilor din programul multianual de evaluare; pentru evaluarea pentru prima dată a unui stat membru (dacă este necesară) și pentru cel puțin o evaluare tematică. Acesta va include un calendar provizoriu al evaluărilor respective, dar nu neapărat și locurile care urmează să fie vizitate/evaluate. Evaluările neanunțate nu vor mai fi programate, ci vor fi organizate într-un termen scurt, în funcție de necesități. Acest lucru nu are niciun impact asupra statelor membre, dar va facilita planificarea internă și procedurile din cadrul Comisiei și va spori flexibilitatea și capacitatea de a reacționa la noile circumstanțe. La fel ca în cazul programului multianual, se introduce o procedură simplificată pentru adaptarea programului, necesară ca urmare a unor evenimente și circumstanțe de forță majoră.

Articolul 14 – Chestionarul standard

Nu există modificări substanțiale față de articolul actual corespunzător (articolul 9). Nu va fi necesar să se adopte un nou chestionar standard ca urmare a adoptării noului regulament (articolul 31). Cel actual ar trebui să fie utilizat în continuare. Termenul pentru trimiterea chestionarului și pentru primirea răspunsurilor din partea statelor membre a fost adaptat pentru a se asigura că cea mai mare parte a activității din partea statelor membre nu se desfășoară (neapărat) în perioada vacanței de vară. În plus, se specifică faptul că, la cererea Comisiei, statele membre ar trebui să își actualizeze răspunsurile la chestionarul standard și să răspundă, dacă se solicită acest lucru, la întrebări suplimentare înainte de evaluările specifice, precum și să pună la dispoziție constatările mecanismelor naționale de control al calității și ale auditurilor interne. Această dispoziție asigură faptul că echipele vor avea la dispoziție toate informațiile relevante și actualizate pentru a efectua evaluări specifice în mod eficient.

Articolul 15 – Experți din statele membre

Nu există modificări substanțiale față de articolul actual (articolul 12). Alineatul (2) a fost mutat aici de la actualul articol 1.

Articolul 16 – Formarea experților

S-a considerat că este de dorit să se consolideze dispoziția privind cursurile de formare prin introducerea unui articol specific pe această temă, subliniindu-se importanța tuturor considerentelor relevante legate de drepturile fundamentale în cadrul cursurilor de formare și implicarea sistematică a Agenției pentru Drepturi Fundamentale în acest sens. Se menționează în mod specific necesitatea de a actualiza permanent programa de formare inițială și de a organiza cursuri de perfecționare. În plus, fiecare echipă de evaluare poate include un „observator” fie dintr-un stat membru, fie din partea Comisiei. Acești experți „asistenți” vor asista la evaluări înainte de a participa efectiv la ele în calitate de membri cu drepturi depline ai echipei. În calitate de observatori, ei ar putea primi sarcina de a oferi asistență tehnică (astfel cum se specifică la articolul 18), dar nu ar trebui să fie implicați în activitatea de bază a echipelor (evaluarea constatărilor și redactare). Totuși, costurile vor fi suportate de Comisie în conformitate cu articolul 3.

Articolul 17 – Rezerva de experți ai statelor membre

Acest articol nou are ca scop, astfel cum s-a explicat deja în detaliu în secțiunea 1, asigurarea faptului că la activitățile de evaluare și monitorizare participă un număr suficient de experți cu experiență și că echipele sunt constituite într-un mod mai rapid și mai puțin împovărător. Grupul de rezervă va oferi mai multă predictibilitate și, de asemenea, o mai mare flexibilitate. Articolul prevede norme și termene detaliate privind constituirea rezervei și definește

obligațiile Comisiei și ale statelor membre. Se preconizează că atât membrii grupului de rezervă, cât și autoritățile naționale vor răspunde pozitiv invitațiilor specifice; un eventual refuz ar trebui să se bazeze exclusiv pe motive profesionale sau personale grave.

Articolul 18 – Constituirea echipelor

Articolul unește și modifică actualele articole 10 și 11 corespunzătoare. Acesta prevede, ca regulă generală, că membrii echipelor vor fi selectați din rezerva de experți recent înființată (a se vedea articolul 17), ținând seama de capacitatea administrațiilor naționale mai mici. Cu toate acestea, este păstrată modalitatea actuală de a găsi experți, care constă în adresarea unei invitații tuturor statelor membre, ca posibilitate suplimentară pentru cazurile în care Comisia nu reușește să obțină un număr suficient de experți din grupul de rezervă. Numărul experților din fiecare echipă va fi flexibil. Comisia va defini dimensiunea echipelor în funcție de nevoile și provocările fiecărei activități de evaluare și monitorizare. La constituirea echipelor, Comisia va asigura echilibrul geografic și rotația și se va ține seama de capacitatea administrațiilor naționale și de nevoia de profiluri variate. Articolul prevede, de asemenea, norme pentru desemnarea și selectarea experților principali și prezintă principalele responsabilități ale acestora.

Articolul 19 – Desfășurarea vizitelor

Principala modificare față de articolul actual corespunzător (articolul 13) este că, de regulă, vizitele neanunțate la fața locului vor avea loc fără notificarea prealabilă a statului membru în cauză. Acest lucru este valabil în special atunci când scopul vizitei este de a evalua practicile de la frontierele interne (așa cum se întâmplă în prezent); în cazul în care Comisia ia cunoștință de probleme emergente sau sistemice care pot avea un impact negativ semnificativ asupra funcționării spațiului Schengen; sau în cazul în care se presupune că un stat membru își neglijează în mod grav obligațiile care îi revin în temeiul *acquis*-ului Schengen, inclusiv atunci când există acuzații grave privind posibile încălcări ale drepturilor fundamentale legate de punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen. Ca excepție, se va acorda un preaviz de 24 de ore în cazurile în care scopul principal al vizitei neanunțate este o verificare de rutină a punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen. Articolul clarifică, de asemenea, faptul că programul detaliat al vizitelor poate include vizite și reuniuni cu autoritățile și organismele naționale, cu organizații neguvernamentale și internaționale, precum și cu alte entități, agenții și organisme care sunt implicate în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen sau care participă ori sunt vizate de aceasta în timp ce cooperează cu statul membru evaluat.

Articolul 20 – Metode la distanță

Articolul prevede că, în cooperare cu statele membre, Comisia poate stabili orientări pentru desfășurarea activităților de evaluare și monitorizare prin intermediul chestionarelor sau prin alte metode la distanță (de exemplu, videoconferințe). Există orientări pentru desfășurarea vizitelor, dar nu și pentru efectuarea evaluărilor prin chestionar sau prin metode la distanță. O dispoziție similară există deja (și este menținută la articolul 19) cu privire la desfășurarea vizitelor neanunțate.

Articolul 21 – Rapoarte de evaluare

Se introduc modificări importante pentru a accelera și a eficientiza procedura, în special prin prevederea unor termene noi, mai scurte, și prin impunerea obligației ca rapoartele să fie adoptate în termen de cel mult patru luni de la evaluare.

Rapoartele de evaluare vor fi mai bine orientate, cuprinzând constatări substanțiale, în principal, bune practici sau constatări de neconformitate. Este menținută totuși categoria „conform, dar sunt necesare îmbunătățiri”, nu în ultimul rând pentru că s-a dovedit a fi un instrument util pentru a crește gradul de punere în aplicare a *acquis*-ului Schengen la

standarde înalte, asigurând în același timp o armonizare suplimentară. Ca regulă generală, rapoartele vor cuprinde și recomandări și vor continua să fie adoptate ca acte de punere în aplicare în cadrul procedurii de examinare. Explicații suplimentare în acest sens sunt furnizate în secțiunea 2 („Proporționalitate”), iar excepțiile de la regula generală sunt prevăzute la articolele 23, 24 și 25 (a se vedea mai jos).

Articolul 22 – Acțiuni ulterioare și monitorizare

Se introduc mai multe modificări substanțiale, în primul rând pentru a se asigura remedierea mai rapidă a deficiențelor și, de asemenea, pentru a se reduce sarcina administrativă generată în prezent de frecvența obligației de raportare. Toate rapoartele de evaluare vor fi urmate de un plan de acțiune. Serviciile Comisiei vor prezenta observații cu privire la planurile de acțiune, de exemplu prin scrisori administrative, spre deosebire de comunicările oficiale ale Comisiei, care sunt utilizate în temeiul regulamentului actual. În cazul în care serviciile Comisiei nu consideră planul de acțiune adecvat, statul membru prezintă un plan de acțiune revizuit în termen de o lună de la primirea observațiilor. Ca regulă generală, frecvența rapoartelor privind acțiunile ulterioare va fi redusă de la trei la șase luni. Totuși, ca element de noutate, rapoartele privind acțiunile ulterioare nu trebuie prezentate doar Comisiei, ci și Consiliului. În cadrul activităților sale de monitorizare, Comisia poate organiza noi vizite și vizite de verificare. Din punctul de vedere al cerințelor organizatorice și de raportare, aceste vizite vor fi mai puțin dificile decât vizitele de evaluare. Se va consolida rolul Parlamentului European și al Consiliului în etapa de monitorizare: Comisia le va informa cel puțin de două ori pe an cu privire la stadiul punerii în aplicare a planurilor de acțiune, la rezultatele noi vizitei și ale vizitelor de verificare, precum și în cazul în care constată o lipsă considerabilă de progrese în punerea în aplicare a unui plan de acțiune.

Articolul 23 – Dispoziții specifice în cazul unei deficiențe grave identificate în raportul de evaluare

Acest articol prevede dispoziții specifice pentru situația în care evaluarea identifică o deficiență gravă. Sunt prevăzute o implicare mai puternică a Consiliului, proceduri mai rapide și termene mai scurte. Raportul de evaluare este adoptat de Comisie, iar recomandările vor fi adoptate de Consiliu separat de raportul de evaluare. Vor fi impuse termene stricte atât Comisiei (pentru adoptarea raportului), cât și Consiliului (pentru adoptarea recomandărilor). În etapa de monitorizare se vor aplica norme procedurale mai stricte: statul membru începe să pună în aplicare măsuri de remediere imediat după ce a fost informat cu privire la deficiența gravă și informează fără întârziere Comisia și statele membre. Statul membru va avea obligația de a-și prezenta planul de acțiune în termen de o lună, iar Comisia organizează o nouă vizită, care urmează să aibă loc în termen de cel mult un an de la data activității de evaluare. În urma noii vizite, Comisia prezintă Consiliului un raport al noii vizite, iar Consiliul își exprimă poziția cu privire la acest raport. Comisia va informa Parlamentul European și Consiliul cu privire la intenția sa de a închide planul de acțiune, iar Consiliul va fi invitat să își exprime poziția cu privire la închiderea propusă. Pentru deficiențe grave la frontierele externe, se pot aplica articolele 21 și 29 din Codul frontierelor Schengen.

Articolul 24 – Dispoziții specifice referitoare la evaluările pentru prima dată

Sunt necesare norme specifice și cu privire la evaluările pentru prima dată. La fel ca în cazurile în care evaluarea identifică o deficiență gravă, sunt prevăzute o implicare mai puternică a Consiliului, proceduri rapide și termene scurte (dar nu atât de scurte precum cele prevăzute la articolul 23), precum și norme mai stricte în etapa de monitorizare.

Articolul 25 – Dispoziții specifice referitoare la evaluările tematice

Se prevede o implicare mai puternică a Consiliului în evaluările tematice, similară evaluărilor pentru prima dată. Pentru etapa de monitorizare nu s-a considerat că sunt necesare dispoziții specifice.

Articolul 26 – Informații sensibile

Rapoartele de evaluare și de noi vizite nu vor mai fi clasificate, în principiu, ca documente „EU Restricted". Statutul acestora se stabilește în conformitate cu normele de securitate aplicabile. Clasificarea rămâne, de asemenea, posibilă pe baza unei cereri justificate în mod corespunzător din partea statului membru evaluat.

Articolul 27 – Condițiile pentru participarea Irlandei

Articolul respectă articolul actual corespunzător (articolul 18) fără a menționa Regatul Unit.

Articolul 28 – Raportarea către Parlamentul European și Consiliu

Articolul respectă articolul actual corespunzător (articolul 20). Raportul anual cuprinzător completează obligațiile de raportare consolidate prevăzute la articolul 22. Consiliul dezbate raportul și adoptă concluzii.

Articolul 29 – Procedura comitetului

Articolul respectă, în mare măsură, articolul actual corespunzător (articolul 21).

Articolul 30 – Reexaminare

Articolul respectă articolul actual corespunzător (articolul 22).

Articolul 31 – Abrogare

Articolul abrogă Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 începând cu data intrării în vigoare a noului regulament.

Articolul 32 - Dispoziții tranzitorii

Articolul prevede o dispoziție tranzitorie referitoare la adoptarea unui nou program multianual, care va fi instituit până la 1 noiembrie 2022 și va începe la 1 ianuarie 2023. Aceste date pot fi adaptate în funcție de ritmul negocierilor privind propunerea.

Având în vedere faptul că programul multianual în curs se va încheia la jumătatea perioadei (în ianuarie 2023), dispoziția precizează că noul program multianual ar trebui să ia în considerare evaluările deja efectuate în cadrul celui de al doilea program multianual adoptat în temeiul regulamentului actual. În practică, aceasta înseamnă că noul program multianual de șapte ani va începe cu evaluarea statelor membre care nu au fost evaluate în cadrul ciclului actual, iar cele deja evaluate în perioada cuprinsă între 2020 și anul intrării în vigoare a noilor norme vor fi adăugate la sfârșitul noului ciclu de evaluare.

Articolul clarifică, de asemenea, faptul că chestionarul standard adoptat în temeiul regulamentului actual va fi utilizat până la stabilirea chestionarului standard prevăzut la articolul 14 din prezentul regulament.

Articolul 33 – Intrarea în vigoare și aplicarea

În vederea valorificării, cât mai curând posibil, a creșterii eficienței ca urmare a noului regulament, articolul stabilește un termen ambițios pentru punerea în aplicare a noului regulament (de la [1 septembrie 2022]), care poate fi adaptat în cursul negocierilor pe marginea propunerii.

2021/0140 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

privind instituirea și funcționarea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 70,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European[34],

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Spațiul Schengen fără controale la frontierele interne se bazează pe aplicarea eficace și eficientă de către statele membre a *acquis*-ului Schengen. Acest *acquis* cuprinde măsuri în domeniul frontierelor externe, măsuri compensatorii pentru absența controalelor la frontierele interne și un cadru solid de monitorizare care, împreună, facilitează libera circulație și asigură un nivel ridicat de securitate, justiție și protecție a drepturilor fundamentale, inclusiv protecția datelor cu caracter personal.

(2) O evaluare *inter pares* și monitorizarea aplicării *acquis*-ului respectiv reprezintă un element central al spațiului Schengen încă din 1998, ca instrument de menținere a unui nivel ridicat de responsabilitate și de asumare a rezultatelor, precum și de consolidare a încrederii reciproce între statele membre.

(3) Un mecanism specific de evaluare și monitorizare Schengen a fost instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului[35], acesta devenind operațional în 2015.

(4) Pentru a-i spori eficacitatea și eficiența, mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen ar trebui consolidat. Mecanismul de evaluare și monitorizare revizuit ar trebui să urmărească menținerea unui nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre prin garantarea faptului că statele membre aplică în mod eficace *acquis*-ul Schengen, respectând standardele, principiile fundamentale și normele comune convenite, contribuind astfel la buna funcționare a spațiului Schengen.

---

34 JO C , , p. .

35 Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

(5) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să atingă aceste obiective prin evaluări obiective și imparțiale care pot să identifice rapid deficiențele în aplicarea *acquis*-ului Schengen care ar putea perturba funcționarea corectă a spațiului Schengen, să asigure remedierea rapidă a acestor deficiențe și să constituie baza pentru un dialog privind funcționarea spațiului Schengen în ansamblul său. Acest lucru necesită o cooperare strânsă între statele membre și Comisie, o repartizare echilibrată a responsabilităților comune și menținerea caracterului de evaluare *inter pares* al sistemului. De asemenea, este necesară o implicare mai puternică a Parlamentului European. Având în vedere amploarea modificărilor, Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 ar trebui abrogat și înlocuit cu un nou regulament.

(6) Mecanismul de evaluare și monitorizare poate acoperi toate domeniile *acquis*-ului Schengen – prezente și viitoare -, cu excepția celor în care există deja un mecanism de evaluare specific în temeiul dreptului Uniunii. Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să cuprindă întreaga legislație relevantă și toate activitățile operaționale care contribuie la funcționarea spațiului Schengen.

(7) Funcționarea corectă a autorităților care aplică *acquis*-ul Schengen ar trebui luată în considerare în toate evaluările în conformitate cu concluziile Consiliului European din 1 și 2 martie 2012. Evaluarea ar trebui să vizeze, de asemenea, practicile entităților private, cum ar fi companiile aeriene sau prestatorii externi de servicii, în măsura în care acestea sunt implicate în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen sau sunt afectate de aceasta în timp ce cooperează cu statele membre. De asemenea, având în vedere rolul tot mai important al organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen, mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să sprijine verificarea activităților acestor organe, oficii și agenții ale Uniunii în măsura în care acestea îndeplinesc în numele statelor membre funcții prin care contribuie la aplicarea operațională a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen. Verificarea activităților respective în acest sens ar trebui să fie integrată în evaluarea statelor membre și să fie efectuată fără a aduce atingere și cu respectarea deplină a responsabilităților atribuite Comisiei și organelor de conducere competente ale agențiilor, oficiilor și organelor în cauză prin regulamentele lor de instituire și prin procedurile de evaluare și monitorizare proprii prevăzute în aceste regulamente. În cazul în care evaluările identifică deficiențe în ceea ce privește funcțiile îndeplinite sau sprijinite de organe, oficii și agenții ale Uniunii, Comisia ar trebui să informeze organele de conducere competente ale acestora.

(8) Activitățile de evaluare și monitorizare ar trebui să fie orientate, ținând seama de rezultatele evaluărilor anterioare și de rezultatele mecanismelor naționale de control al calității. Acestea ar trebui să fie sprijinite printr-o cooperare consolidată cu organele, oficiile și agențiile Uniunii, prin implicarea lor sistematică în evaluările Schengen și prin îmbunătățirea analizelor de risc și a schimbului de informații. Această cooperare și implicare vizează în special Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („Frontex”), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă (eu-LISA), Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. Gradul de reciprocitate a cooperării ar trebui sporit, iar agențiile ar trebui nu numai să contribuie, ci și să beneficieze ca urmare a implicării în mecanismul de evaluare și monitorizare.

(9) Evaluarea vulnerabilității efectuată de Frontex este un mecanism complementar mecanismului de evaluare și monitorizare instituit prin prezentul regulament pentru

garantarea controlului calității la nivelul Uniunii și asigurarea unei pregătiri constante atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național pentru a răspunde oricăror provocări la frontierele externe. Ambele mecanisme constituie o componentă a gestionării europene integrate a frontierelor. Sinergiile dintre evaluarea vulnerabilității și mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să fie maximizate pentru a crea un tablou situațional îmbunătățit privind funcționarea spațiului Schengen, evitând, în măsura posibilului, suprapunerea eforturilor și recomandările contradictorii. În acest scop, ar trebui să aibă loc un schimb periodic de informații între Frontex și Comisie cu privire la rezultatele ambelor mecanisme. Creșterea orientării strategice și proiectarea unei evaluări mai bine orientate necesită, de asemenea, creșterea în continuare a sinergiilor cu mecanismele și platformele relevante gestionate de agențiile Uniunii și de administrațiile naționale, cum ar fi Platforma multidisciplinară europeană împotriva amenințărilor infracționale („EMPACT”) sau supravegherea efectuată de Comisie cu sprijinul eu-LISA în ceea ce privește pregătirea statelor membre pentru punerea în aplicare a sistemelor informatice relevante, precum și constatările mecanismelor naționale de control al calității.

(10) În cursul evaluării, ar trebui să se acorde o atenție deosebită verificării respectării drepturilor fundamentale în aplicarea *acquis*-ului Schengen, pe lângă evaluarea punerii în aplicare și a aplicării corecte a cerințelor în materie de protecție a datelor prevăzute în *acquis*-ul Schengen, efectuată prin evaluări separate. Pentru a spori capacitatea mecanismului de evaluare și monitorizare de a identifica încălcările drepturilor fundamentale în domeniile de politică relevante, ar trebui puse în aplicare măsuri suplimentare. Evaluatorii Schengen ar trebui să fie instruiți corespunzător în acest sens, informațiile relevante primite din partea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene ar trebui să fie mai bine utilizate, iar experții săi ar trebui să fie implicați în mai mare măsură în proiectarea și punerea în aplicare a evaluărilor. În plus, la programarea, proiectarea și punerea în aplicare a evaluărilor ar trebui luate în considerare elementele de probă care sunt publicate sau furnizate prin mecanisme de monitorizare independente sau de către părți terțe relevante, cum ar fi ombudsmanii, autoritățile care monitorizează respectarea drepturilor fundamentale, organizațiile neguvernamentale și internaționale.

(11) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să stabilească norme transparente, eficiente și clare privind formele și metodele care trebuie aplicate pentru activitățile de evaluare și monitorizare, pentru utilizarea unor experți cu înaltă calificare și pentru acțiunile ulterioare rezultatelor evaluărilor.

(12) Formele evaluărilor și metodele ar trebui să devină mai flexibile pentru a spori eficiența mecanismului de evaluare și monitorizare și capacitatea acestuia de a se adapta la noile circumstanțe și evoluții legislative și pentru a eficientiza utilizarea resurselor statelor membre, ale Comisiei și ale organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. Evaluările periodice prin vizite ar trebui să fie principalul mijloc de evaluare. Proporția vizitelor neanunțate și a evaluărilor tematice ar trebui mărită treptat pentru a se asigura o utilizare mai echilibrată a instrumentelor disponibile. Formele de evaluare ar trebui să fie definite în mod clar. În funcție de domeniul de politică și de natura activității de evaluare și monitorizare, mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să permită evaluarea mai multor state membre în același timp, să efectueze evaluări total sau parțial la distanță și să combine evaluarea domeniilor de politică. Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să urmărească elaborarea unor rapoarte cuprinzătoare de evaluare a statelor membre, care să analizeze performanța

generală a statului membru respectiv în ceea ce privește aplicarea *acquis*-ului Schengen.

(13) Evaluările tematice ar trebui utilizate mai frecvent pentru a oferi o analiză comparativă a practicilor statelor membre. Acestea ar trebui să aibă loc pentru a evalua punerea în aplicare a modificărilor legislative majore pe măsură ce acestea încep să se aplice și a noilor inițiative, precum și pentru a analiza problemele din toate domeniile de politică sau practicile statelor membre care se confruntă cu provocări similare.

(14) Vizitele neanunțate, fiind unul dintre cele mai eficace instrumente de verificare a practicilor statelor membre, ar trebui, în funcție de scopul lor, să aibă loc fără notificarea prealabilă a statului membru în cauză sau doar cu o notificare prealabilă cu termen scurt. Vizitele neanunțate fără notificare prealabilă ar trebui să aibă loc în scopuri de „investigare”, pentru a verifica respectarea obligațiilor prevăzute în *acquis*-ul Schengen, inclusiv ca răspuns la indiciile referitoare la apariția unor probleme sistemice care ar putea avea un impact semnificativ asupra funcționării spațiului Schengen sau la încălcări ale drepturilor fundamentale, în special acuzații de încălcări grave ale drepturilor fundamentale la frontierele externe. În astfel de cazuri, o notificare prealabilă ar contraveni obiectivului vizitei. Vizitele neanunțate cu un preaviz de 24 de ore ar trebui să aibă loc în cazul în care scopul principal al vizitei este de a efectua o verificare aleatorie a punerii în aplicare de către statul membru a *acquis*-ului Schengen.

(15) Programarea activităților desfășurate în temeiul prezentului regulament prin intermediul programelor de evaluare multianuale și anuale și-a dovedit deja valoarea adăugată pentru asigurarea predictibilității și a certitudinii. Prin urmare, Comisia, în cooperare cu statele membre, ar trebui să adopte programe de evaluare multianuale și anuale. Aceste programe ar trebui, de asemenea, să ofere flexibilitatea necesară pentru a se putea adapta în timp la dinamismul *acquis*-ului Schengen. În caz de forță majoră, adaptările programelor ar trebui efectuate de comun acord cu statele membre în cauză, fără a fi necesară o modificare formală a programelor. Programul multianual de evaluare, adoptat pentru o perioadă de șapte ani, ar trebui să identifice domeniile prioritare specifice care urmează să fie vizate de evaluările periodice. Această abordare ar trebui să asigure o mai mare flexibilitate, o mai bună prioritizare și o utilizare mai echilibrată și mai strategică a tuturor instrumentelor disponibile. Prelungirea programului multianual de evaluare de la cinci la șapte ani ar trebui să conducă și la o monitorizare sporită, mai atentă și mai bine direcționată a statelor membre, fără a reduce nivelul de control.

(16) Activitățile de evaluare și monitorizare ar trebui să fie efectuate de echipe alcătuite din reprezentanți ai Comisiei și experți desemnați de statele membre. Acești reprezentanți și experți ar trebui să aibă calificările corespunzătoare, inclusiv cunoștințe teoretice solide și experiență practică. Pentru a asigura participarea unui număr suficient de experți cu experiență într-un mod mai rapid și mai puțin împovărător, Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, ar trebui să instituie și să mențină rezervă de experți. Rezerva ar trebui să constituie principala sursă de experți pentru activitățile de evaluare și monitorizare.

(17) Ar trebui să se ofere mai multă flexibilitate în ceea ce privește dimensiunea echipelor de evaluare și monitorizare, pentru a spori eficiența și a reduce sarcina administrativă. Prin urmare, Comisia ar trebui să definească și să adapteze dimensiunea echipelor în funcție de nevoile și provocările fiecărei activități de evaluare și monitorizare. La constituirea echipelor, Comisia ar trebui să asigure, în măsura posibilului, echilibrul

geografic și rotația și ar trebui să se țină seama de capacitatea administrațiilor naționale și de nevoia de profiluri variate. Principiul responsabilității comune, predictibilitatea și angajamentul asumat la numirea experților în cadrul grupului de rezervă implică faptul că experții invitați la evaluări specifice și autoritățile lor naționale ar trebui să răspundă pozitiv invitațiilor; un eventual refuz al invitațiilor ar trebui să fie justificat în mod corespunzător exclusiv pe baza unor motive profesionale sau personale grave.

(18) Costurile operaționale legate de activitățile de evaluare și monitorizare (deplasări, cazare și masă) ar trebui să fie suportate din bugetul Uniunii. Eventualele diurne suplimentare ale experților naționali care participă la misiunile de evaluare și monitorizare, precum și costurile cu personalul aferente celor care înlocuiesc acești experți în timpul absenței lor ar putea fi acoperite de programele naționale ale statelor membre din cadrul fondurilor relevante ale Uniunii, în conformitate cu obiectivele și normele aplicabile ale fondurilor respective.

(19) Rapoartele de evaluare ar trebui să fie concise și succinte. Ele ar trebui să se concentreze asupra deficiențelor cu impact semnificativ și să evidențieze domeniile în care ar putea fi aduse îmbunătățiri importante. Constatările minore nu ar trebui să facă parte din rapoarte. Echipa ar trebui să comunice, însă, aceste constatări statului membru evaluat la sfârșitul activității de evaluare, inclusiv autorităților responsabile de mecanismul național relevant de control al calității. Echipa ar trebui să încerce în mod activ să identifice bune practici, care ar trebui adăugate la rapoarte. În special, măsurile noi și inovatoare care îmbunătățesc semnificativ punerea în aplicare a normelor comune și care ar putea fi puse în practică de către alte state membre ar trebui evidențiate ca bune practici în sensul raportului.

(20) Rapoartele de evaluare ar trebui, ca regulă generală, să conțină recomandări cu privire la modul de remediere a deficiențelor identificate (inclusiv a încălcărilor drepturilor fundamentale) și să fie adoptate de Comisie într-un singur act prin intermediul unor acte de punere în aplicare prin procedura de examinare în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011[36]. Consolidarea raportului și a recomandărilor într-un singur document și sub rezerva unei proceduri unice de adoptare întărește legătura intrinsecă dintre constatările evaluării și recomandări. În plus, accelerarea publicării recomandărilor ar trebui să permită statelor membre să remedieze deficiențele mai rapid și mai eficient. În același timp, utilizarea procedurii de examinare ar trebui să asigure implicarea statelor membre în procesul decizional care conduce la adoptarea recomandărilor.

(21) Totuși, având în vedere rolul esențial al Consiliului în exercitarea presiunii *inter pares* și necesitatea unor discuții politice, Consiliul ar trebui să adopte recomandări în cazuri de importanță politică și de interes general pentru funcționarea spațiului Schengen. Astfel de cazuri ar trebui să fie luate în considerare atunci când o evaluare concluzionează că există o deficiență gravă, în cazul evaluărilor tematice sau în cazurile în care are loc o evaluare pentru a verifica dacă un stat membru care are obligații în temeiul *acquis*-ului Schengen și pentru care nu au fost eliminate controalele la frontierele interne îndeplinește condițiile de aplicare integrală a *acquis*-ului Schengen sau, în cazul unui stat membru care nu are obligații în temeiul *acquis*-ului Schengen și care a optat pentru aplicarea unor părți din acesta, pentru a

[36] JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

verifica dacă statul membru respectiv îndeplinește condițiile de aplicare parțială a *acquis*-ului Schengen.

(22) În plus, atunci când evaluările identifică o deficiență gravă, ar trebui să se aplice dispoziții specifice pentru a asigura adoptarea promptă a unor măsuri de remediere. Având în vedere riscul prezentat de o astfel de deficiență, de îndată ce statul membru evaluat este informat cu privire la o deficiență gravă, acesta ar trebui să înceapă imediat punerea în aplicare a unor măsuri de remediere, inclusiv, dacă este necesar, mobilizarea tuturor mijloacelor operaționale și financiare disponibile. Măsurile de remediere ar trebui să facă obiectul unor termene mai stricte și al unui control politic și al unei monitorizări mai atente pe tot parcursul procesului. În acest sens, Comisia ar trebui să informeze imediat Consiliul și Parlamentul European atunci când o evaluare stabilește existența unei deficiențe grave și să organizeze o nouă vizită „pentru deficiență gravă” în termen de cel mult un an de la data evaluării pentru a verifica dacă statul membru a remediat deficiențele respective. Comisia ar trebui să prezinte Consiliului un raport în urma noii vizite.

(23) Identificarea unei deficiențe grave necesită o evaluare detaliată de la caz la caz, pe baza unor criterii clare privind natura, amploarea și impactul potențial al problemelor, care pot fi diferite de la un domeniu de politică la altul. Diferite elemente-cheie pentru punerea în aplicare eficace a *acquis*-ului Schengen și o combinație diferită de factori ar putea conduce la clasificarea unei constatări drept deficiență gravă. Totuși, în cazul în care se consideră că o deficiență identificată pune în pericol sau poate pune în pericol într-un termen scurt funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne sau poate avea un impact negativ semnificativ asupra drepturilor persoanelor, o astfel de deficiență trebuie considerată o deficiență gravă. În cazul în care într-un raport de evaluare se identifică o deficiență gravă în efectuarea controlului la frontierele externe, se pot aplica articolele 21 și 29 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului[37].

(24) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să cuprindă o componentă solidă de acțiune ulterioară și monitorizare care ar trebui asigurată de Comisie, în strânsă cooperare cu Consiliul și cu Parlamentul European, fără a crea o sarcină disproporționată pentru actorii implicați. Evaluările ar trebui să fie urmate de planuri de acțiune. Atunci când elaborează planurile de acțiune, statele membre evaluate ar trebui să țină seama pe deplin de posibilitățile de finanțare oferite de Uniune și să utilizeze în mod optim aceste resurse. Pentru a accelera procesul, Comisia ar trebui să prezinte observații cu privire la caracterul adecvat al planurilor de acțiune, de exemplu sub forma unei scrisori. Pentru a se asigura realizarea unei acțiuni ulterioare în timp util, în cazul în care serviciile Comisiei nu consideră planul de acțiune adecvat, statul membru în cauză ar trebui să aibă obligația de a prezenta un plan de acțiune revizuit în termen de o lună de la primirea observațiilor. Frecvența raportării acțiunilor ulterioare de către statul membru către Comisie și Consiliu cu privire la punerea în aplicare a planurilor de acțiune ar trebui să fie, ca regulă generală, de șase luni.

(25) În cadrul activităților sale de monitorizare, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a organiza noi vizite și vizite de verificare. Ar trebui organizate noi vizite pentru a monitoriza progresele înregistrate în punerea în aplicare a unui plan de acțiune ca

[37] Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

urmare a unei evaluări care a identificat o deficiență gravă sau ca urmare a unei evaluări care precedă aderarea deplină la spațiul Schengen a unui stat membru (denumită în continuare „evaluarea pentru prima dată”) și care a concluzionat că statul membru evaluat nu îndeplinește condițiile necesare pentru aplicarea *acquis*-ului Schengen în respectivul domeniu de politică evaluat. Raportul în urma noii vizite ar trebui să se limiteze la prezentarea progreselor înregistrate în punerea în aplicare a recomandărilor. În caz contrar, se pot efectua vizite de verificare pentru a monitoriza punerea în aplicare a unui plan de acțiune ca urmare a unei evaluări care nu a identificat o deficiență gravă, atunci când se consideră necesar. Vizitele de verificare ar trebui să fie organizate întotdeauna înainte de închiderea unui plan de acțiune ca urmare a unei evaluări pentru prima dată. Din punctul de vedere al cerințelor organizatorice și de raportare, vizitele de verificare ar trebui să fie mai puțin stricte decât vizitele de evaluare. În special, acestea ar trebui să utilizeze echipe mai mici și nu ar trebui să conducă la noi constatări sau să necesite adoptarea unui raport separat. Consiliul ar trebui să fie implicat mai activ în etapa de monitorizare și ar trebui să își exprime poziția cu privire la propunerea de închidere a planurilor de acțiune.

(26) Este esențial și de dorit ca Parlamentul European și Consiliul să poarte periodic discuții la nivel politic pentru a sensibiliza publicul cu privire la importanța punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen, pentru a trage la răspundere statele membre care încalcă în mod repetat normele comune și pentru a spori presiunea asupra acestora pentru remedierea deficiențelor identificate. Comisia ar trebui să furnizeze informații adecvate pentru a facilita aceste discuții, inclusiv prin adoptarea unui raport anual cuprinzător care să cuprindă evaluările efectuate în cursul anului precedent și stadiul punerii în aplicare a recomandărilor, care ar face parte din Raportul privind starea spațiului Schengen. Parlamentul European este încurajat să adopte rezoluții, iar Consiliul ar trebui să adopte concluzii pentru a spori presiunea asupra statelor membre care înregistrează progrese insuficiente. Forumul Schengen, ca unic context pentru a discuta despre spațiul Schengen la nivel înalt cu reprezentanți ai Parlamentului European, ai statelor membre și ai Comisiei, ar trebui să ofere o platformă pentru discuții informale care să vizeze o mai bună punere în aplicare a *acquis*-ului Schengen.

(27) Mecanismul de evaluare și monitorizare instituit prin prezentul regulament ar trebui să îndeplinească o funcție complementară de monitorizare a eficacității aplicării în practică a politicilor Uniunii prin intermediul unei evaluări *inter pares*. Competența generală a Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene prin intermediul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor nu ar trebui să fie afectată.

(28) Statutul rapoartelor de evaluare și de nouă vizită din punctul de vedere al clasificării ar trebui să fie stabilit în conformitate cu normele de securitate aplicabile prevăzute în Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei[38]. Totuși, statul membru evaluat ar trebui să își păstreze posibilitatea de a solicita clasificarea întregului raport sau a unor părți ale acestuia în conformitate cu normele de securitate aplicabile.

(29) Având în vedere rolul special încredințat Parlamentului European și parlamentelor naționale în temeiul articolului 70 ultima teză din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), astfel cum se subliniază la articolul 12 litera (c) din

[38] Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) în ceea ce privește parlamentele naționale, Consiliul și Comisia ar trebui să informeze pe deplin Parlamentul European și parlamentele naționale cu privire la conținutul și rezultatele evaluărilor. În plus, în cazul în care Comisia ar prezenta o propunere de modificare a prezentului regulament, Consiliul, în conformitate cu articolul 19 alineatul (7) litera (h) din Regulamentul său de procedură[39], ar consulta Parlamentul European pentru a ține seama de avizul acestuia, cât mai mult posibil, înainte de a adopta un text final.

(30) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[40] se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către statele membre atunci când acestea își exercită responsabilitățile care le revin în temeiul prezentului regulament. Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și a Consiliului[41] se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii atunci când acestea își exercită responsabilitățile care le revin în temeiul prezentului regulament.

(31) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui învestită cu competențe de executare pentru a adopta programele de evaluare multianuale și anuale, pentru a elabora și actualiza un chestionar standard, precum și pentru a adopta și revizui rapoartele de evaluare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[42].

(32) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate în mod corespunzător referitoare la o deficiență gravă, motive imperioase de urgență impun acest lucru.

(33) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, iar acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Întrucât prezentul regulament se bazează pe *acquis*-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va transpune în dreptul intern.

(34) Irlanda participă la prezentul regulament, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul nr. 19 privind *acquis*-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene,

---

39 Decizia 2009/937/UE a Consiliului din 1 decembrie 2009 de adoptare a regulamentului său de procedură (JO L 325, 11.12.2009, p. 35).

40 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

41 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

42 Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

anexat la TUE și la TFUE, și cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului[43].

(35) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului[44].

(36) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului[45].

(37) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului[46].

(38) În ceea ce privește Ciprul, Bulgaria, România și Croația, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe *acquis*-ul Schengen sau care este conex acestuia, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011.

(39) Întrucât verificarea în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile în ceea ce privește Bulgaria, Cipru, România și Croația a fost deja încheiată în temeiul actului lor de aderare, verificarea prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament nu ar trebui relansată în ceea ce privește statele membre respective,

---

43 Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

44 Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării *acquis*-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

45 Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

46 Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament instituie un mecanism de evaluare și monitorizare cu scopul de a se asigura că statele membre aplică *acquis*-ul Schengen în mod eficace, contribuind astfel la buna funcționare a spațiului fără controale la frontierele interne.

2. Mecanismul instituit prevede activități de evaluare și de monitorizare obiective și imparțiale care vizează:

   (a) verificarea aplicării *acquis*-ului Schengen în statele membre cărora acesta li se aplică integral, precum și în statele membre cărora, în conformitate cu protocoalele relevante anexate la TUE și la TFUE, *acquis*-ul Schengen li se aplică parțial;

   (b) verificarea îndeplinirii condițiilor necesare pentru aplicarea tuturor părților relevante ale *acquis*-ului Schengen în acele state membre în privința cărora nu a fost adoptată o decizie a Consiliului care să precizeze dacă *acquis*-ul Schengen se aplică integral sau parțial.

3. Evaluările pot avea ca obiect toate aspectele *acquis*-ului Schengen și pot lua în considerare funcționarea autorităților care aplică *acquis*-ul Schengen.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

(a) „*acquis* Schengen” înseamnă dispozițiile integrate în cadrul Uniunii în conformitate cu Protocolul nr. 19 anexat la TUE și la TFUE, precum și actele care se bazează pe acesta sau care au legătură cu acesta;

(b) „evaluare pentru prima dată” înseamnă o evaluare prin care se verifică dacă un stat membru care are obligații în temeiul *acquis*-ului Schengen și pentru care nu au fost eliminate controalele la frontierele interne îndeplinește condițiile de aplicare integrală a *acquis*-ului Schengen sau, în cazul unui stat membru care nu are obligații în temeiul *acquis*-ului Schengen și care a optat pentru aplicarea unor părți din acesta, pentru a verifica dacă statul membru respectiv îndeplinește condițiile de aplicare parțială a *acquis*-ului Schengen;

(c) „evaluare periodică” înseamnă o evaluare inclusă în programul multianual de evaluare și în programele anuale de evaluare prin care se verifică aplicarea *acquis*-ului Schengen de către un stat membru în vederea evaluării performanței generale a statului membru respectiv în ceea ce privește aplicarea *acquis*-ului Schengen;

(d) „evaluare neanunțată” înseamnă o evaluare care nu este inclusă în programele de evaluare multianuale și anuale, prin care se verifică aplicarea *acquis*-ului Schengen de către unul sau mai multe state membre în unul sau mai multe domenii de politică;

(e) „evaluare tematică” înseamnă o evaluare menită să furnizeze o analiză comparativă a legislației sau a practicilor statelor membre sau a aplicării anumitor părți ale *acquis*-ului Schengen în mai multe state membre;

(f) „vizită” înseamnă o vizită într-un stat membru sau la consulatele acestuia în scopul desfășurării unei activități de evaluare sau de monitorizare;

(g) „nouă vizită” înseamnă o vizită efectuată pentru a monitoriza progresele înregistrate în punerea în aplicare a unui plan de acțiune ca urmare a unei evaluări care a identificat o deficiență gravă sau ca urmare a unei evaluări pentru prima dată care a concluzionat că statul membru evaluat nu îndeplinește condițiile necesare pentru aplicarea *acquis*-ului Schengen;

(h) „vizită de verificare” înseamnă o vizită, care nu este o nouă vizită, efectuată pentru a monitoriza progresul punerii în aplicare a unui plan de acțiune;

(i) „deficiență gravă” înseamnă una sau mai multe deficiențe care afectează aplicarea efectivă a elementelor-cheie ale *acquis*-ului Schengen și care, în mod individual sau combinate între ele, au sau riscă să aibă, în timp, un impact negativ semnificativ asupra drepturilor persoanelor sau asupra funcționării spațiului Schengen;

(j) „activitate de evaluare” înseamnă o vizită specifică, o evaluare bazată pe chestionare sau o altă evaluare efectuată la distanță;

(k) „echipă” înseamnă un grup alcătuit din experți desemnați de statele membre și din reprezentanți ai Comisiei care efectuează activități de evaluare și de monitorizare.

Articolul 3

Responsabilități și obligația de cooperare

1. Statele membre și Comisia răspund în comun de punerea în aplicare a mecanismului de evaluare și monitorizare, cu contribuția organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, în conformitate cu mandatele lor respective.

2. Comisia este responsabilă de elaborarea programelor de evaluare anuale și multianuale, de elaborarea chestionarelor, de stabilirea calendarului vizitelor, de efectuarea vizitelor și de redactarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor. Aceasta asigură, de asemenea, activitățile ulterioare și de monitorizare.

3. Statele membre și Comisia cooperează pe deplin în toate etapele evaluărilor pentru a asigura punerea în aplicare eficace a prezentului regulament.

4. Statele membre iau toate măsurile, generale sau speciale, pentru a sprijini și a furniza asistență Comisiei și echipelor în punerea în aplicare a activităților de evaluare și monitorizare.

   Acestea se asigură că Comisia și echipele care desfășoară activități de evaluare și monitorizare sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod eficace, în special acordând posibilitatea Comisiei și echipelor de a se adresa direct persoanelor relevante și asigurând accesul deplin și neîngrădit la toate zonele, sediile și documentele la care s-a solicitat accesul, inclusiv la orientările și instrucțiunile naționale și interne, chiar și la cele clasificate.

5. Comisia este responsabilă de organizarea deplasărilor necesare către și dinspre statul membru vizitat pentru reprezentanții Comisiei și experții statelor membre din cadrul echipelor.

Comisia suportă costurile de deplasare și cazare pentru experții și observatorii menționați la articolul 16 alineatul (2) care participă la vizite.

Statul membru vizitat este responsabil de asigurarea transportului necesar la fața locului.

Articolul 4

Forme ale evaluărilor

1. Evaluările pot lua oricare dintre următoarele forme:

   (a) evaluări pentru prima dată;

   (b) evaluări periodice;

   (c) evaluări neanunțate;

   (d) evaluări tematice.

2. Comisia poate organiza evaluări neanunțate, în special:

   (a) pentru a evalua practicile la frontierele interne;

   (b) atunci când ia cunoștință de probleme emergente sau sistemice care ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra funcționării spațiului Schengen;

   (c) atunci când are motive să considere că un stat membru își neglijează grav obligațiile care îi revin în temeiul *acquis*-ului Schengen, inclusiv în cazul acuzațiilor de încălcări grave ale drepturilor fundamentale la frontierele externe.

3. Comisia poate organiza evaluări tematice, în special pentru a evalua punerea în aplicare a unor modificări legislative semnificative, pe măsură ce acestea încep să se aplice, și a unor noi inițiative, sau pentru a evalua aspecte din diferite domenii de politică sau practici ale statelor membre care se confruntă cu provocări similare.

Articolul 5

Forme ale activităților de monitorizare

Activitățile de monitorizare pot include oricare dintre următoarele:

(a) analiza planurilor de acțiune și a rapoartelor privind acțiunile ulterioare, prezentate de statele membre evaluate;

(b) noi vizite;

(c) vizite de verificare.

Articolul 6

Metode de evaluare și monitorizare

Activitățile de evaluare și de monitorizare menționate la articolele 4 și 5 pot fi efectuate prin intermediul vizitelor anunțate sau neanunțate, al chestionarelor sau al altor metode la distanță.

Fiecare metodă de evaluare și monitorizare poate fi utilizată independent sau în combinație cu alta, după caz.

Articolul 7

Cooperarea cu organele, oficiile și agențiile Uniunii

1. Comisia cooperează cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii care sunt implicate în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen, precum și cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene.

   Comisia poate încheia acorduri cu organele, oficiile și agențiile Uniunii pentru a facilita cooperarea.

2. Comisia poate solicita organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii menționate la alineatul (1), în conformitate cu mandatele care le-au fost atribuite, să furnizeze informații, date statistice sau analize de risc pentru a îmbunătăți conștientizarea situației în sensul Regulamentului (UE) 2019/1896 în ceea ce privește punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen de către statele membre.

Articolul 8

Cooperarea cu Frontex

1. Până la data de 31 august a fiecărui an, Frontex prezintă Comisiei și statelor membre o analiză a riscurilor în vederea programului anual de evaluare menționat la articolul 13 din prezentul regulament.

2. Analiza riscurilor menționată la alineatul (1) vizează toate aspectele relevante legate de gestionarea integrată a frontierelor și conține, de asemenea, recomandări privind vizitele neanunțate pentru anul următor, indiferent de ordinea în care statele membre urmează să fie evaluate în fiecare an, astfel cum este prevăzută în programul multianual de evaluare în conformitate cu articolul 12.

   Recomandările respective se pot referi la orice regiune sau zonă specifică și conțin o listă cu cel puțin zece secțiuni specifice ale frontierelor externe și cu cel puțin zece puncte specifice de trecere a frontierei, puncte specifice relevante pentru evaluarea conformității cu Directiva 2008/115/CE[47], precum și alte informații relevante.

Articolul 9

Cooperarea cu Europol

În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (s) din Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului[48], Europol furnizează expertiză, analize, rapoarte și alte informații relevante pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 10

Sinergii cu alte activități de evaluare și monitorizare

1. Comisia utilizează rezultatele mecanismelor și instrumentelor relevante, inclusiv ale activităților de evaluare și monitorizare ale organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii care sunt implicate în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen și ale Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, precum și ale mecanismelor și organismelor naționale independente de monitorizare și ale altor mecanisme

[47] Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

[48] Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

naționale de control al calității în pregătirea activităților de evaluare și monitorizare, pentru a îmbunătăți gradul de conștientizare cu privire la funcționarea spațiului Schengen și pentru a evita suprapunerea eforturilor și măsurile contradictorii.

2. Recomandările formulate în temeiul prezentului regulament sunt complementare recomandărilor formulate în temeiul articolului 32 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/1896 în cadrul evaluării vulnerabilității.

3. Comisia poate comunica organismelor, oficiilor și agențiilor relevante naționale și ale Uniunii menționate la alineatul (1), în mod securizat și în timp util, detalii privind rapoartele de evaluare, planurile de acțiune și actualizările referitoare la punerea în aplicare a planurilor de acțiune.

   Schimbul de informații are loc în conformitate cu mandatele respectivelor organe, oficii și agenții ale Uniunii.

Articolul 11

Informații furnizate de terți

La programarea și punerea în aplicare a activităților de evaluare și de monitorizare, Comisia ia în considerare informațiile furnizate de terți, inclusiv de autorități independente, organizații neguvernamentale și organizații internaționale.

CAPITOLUL II

PROGRAMAREA

Articolul 12

Programul multianual de evaluare

1. Comisia stabilește, dacă este cazul după consultarea organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, un program multianual de evaluare care acoperă o perioadă de șapte ani, cu cel puțin șase luni înainte de începutul următoarei perioade de șapte ani.

   În fiecare ciclu de evaluare multianual, fiecare stat membru face obiectul unei evaluări periodice și cel puțin al unei evaluări neanunțate sau al unei evaluări tematice.

2. Comisia adoptă programul multianual de evaluare prin intermediul unui act de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (3). Comisia transmite programul multianual de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

3. Programul multianual de evaluare identifică domeniile prioritare specifice care urmează să facă obiectul evaluărilor periodice și include un calendar provizoriu al evaluărilor respective.

   Programul multianual de evaluare stabilește o listă provizorie a statelor membre care urmează să facă obiectul unor evaluări periodice într-un anumit an, fără a aduce atingere ajustărilor efectuate în temeiul alineatului (4). Ordinea provizorie în care statele membre urmează să facă obiectul unei evaluări periodice ține seama de timpul care a trecut de la evaluarea periodică anterioară. De asemenea, programul multianual de evaluare ține seama de rezultatele evaluărilor anterioare, de ritmul punerii în aplicare a planurilor de acțiune și de alte informații relevante de care dispune Comisia cu privire la practicile statelor membre.

4. În caz de forță majoră care împiedică efectuarea evaluărilor în conformitate cu calendarul provizoriu stabilit în temeiul alineatului (3), Comisia poate, de comun acord cu statele membre în cauză, să ajusteze calendarul evaluărilor în cauză.

Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la astfel de evenimente și la impactul preconizat al acestora asupra programării evaluărilor în cadrul programului multianual de evaluare.

Articolul 13

Programul anual de evaluare

1. Comisia stabilește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un program anual de evaluare până la data de 15 noiembrie a anului anterior celui la care se referă programul, bazat în special pe analizele riscurilor și pe alte informații obținute de Comisie în conformitate cu articolele 7, 8, 9, 10 și 11. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (3).

2. Programul anual de evaluare include un calendar provizoriu pentru următoarele evaluări:

   (a) evaluările periodice ale statelor membre, prevăzute în programul multianual de evaluare;

   (b) evaluarea pentru prima dată a unui stat membru ca urmare a declarației sale de disponibilitate pentru a fi evaluat;

   (c) cel puțin o evaluare tematică.

3. Comisia transmite programul anual de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

În caz de forță majoră care împiedică efectuarea evaluărilor în conformitate cu calendarul provizoriu stabilit în temeiul alineatului (2), Comisia poate, de comun acord cu statele membre în cauză, să ajusteze calendarul evaluărilor în cauză.

Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la astfel de evenimente și la impactul preconizat al acestora asupra programării evaluărilor în cadrul programului anual de evaluare.

Articolul 14

Chestionarul standard

1. Comisia stabilește și actualizează, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un chestionar standard.

La elaborarea chestionarului, Comisia poate consulta organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii menționate la articolul 7.

2. Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

3. Chestionarul standard se referă la punerea în aplicare a legislației relevante și la mijloacele organizaționale și tehnice disponibile pentru punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen, inclusiv cele menționate în manuale, în cataloagele Schengen și în datele statistice relevante.

4. Până la data de 1 august a fiecărui an, Comisia trimite chestionarul standard statelor membre care urmează să facă obiectul unor evaluări periodice în anul următor, în conformitate cu programul anual de evaluare.

Statele membre respective transmit Comisiei răspunsurile lor în termen de trei luni de la primirea chestionarului standard.

Comisia pune aceste răspunsuri la dispoziția celorlalte state membre.

5. La cererea Comisiei, statele membre evaluate își actualizează răspunsurile la chestionarul standard și răspund, la cerere, la întrebări suplimentare înainte de evaluările specifice și pun la dispoziție constatările mecanismelor naționale de control al calității și ale auditurilor interne.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND ACTIVITĂȚILE DE EVALUARE ȘI MONITORIZARE

Articolul 15

Experți din statele membre

1. Experții care participă la evaluări dețin calificările corespunzătoare, inclusiv cunoștințe teoretice solide și experiență practică în domeniile vizate de mecanismul de evaluare și monitorizare, precum și cunoștințe temeinice privind principiile, procedurile și tehnicile de evaluare, și sunt în măsură să comunice eficient într-o limbă comună.

2. Experții din statele membre care, în conformitate cu actul de aderare relevant, au obligații, dar nu aplică încă integral *acquis*-ul Schengen, pot participa la activitățile de evaluare și monitorizare ale tuturor părților *acquis*-ului Schengen.

Articolul 16

Formarea experților

1. Statele membre și Comisia, în cooperare cu organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii, se asigură că experții din statele membre și reprezentanții Comisiei beneficiază de formare adecvată pentru a deveni evaluatori Schengen.

Cursurile de formare pentru evaluatorii Schengen includ componente privind drepturile fundamentale, elaborate cu participarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene.

Comisia, în cooperare cu organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii, actualizează permanent programa de formare inițială și, dacă este necesar, asigură cursuri de formare continuă și de perfecționare.

2. În scopul formării, fiecare echipă care efectuează evaluări periodice poate include un „observator” fie dintr-un stat membru, fie din partea Comisiei.

Articolul 17

Grupul de rezervă de experți ai statelor membre

1. Comisia, în cooperare cu statele membre, constituie în fiecare an un grup de rezervă de experți a căror experiență profesională acoperă domeniile prioritare specifice stabilite în programul multianual de evaluare.

2. În paralel cu instituirea programului anual de evaluare în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), la invitația Comisiei, statele membre desemnează cel puțin un expert calificat pentru fiecare domeniu specific stabilit în programul multianual de evaluare pentru grupul de rezervă de experți pentru anul următor.

3. În funcție de evaluările incluse în programul anual de evaluare, Comisia poate preciza mai în detaliu în invitație cerințele profesionale pentru experții care urmează să fie desemnați.

4. Statele membre desemnează experți în termen de patru săptămâni de la primirea invitației menționate la alineatul (2).

5. Statele membre se asigură că experții desemnați îndeplinesc condițiile menționate la articolul 15 și cerințele specifice prevăzute în invitația pentru constituirea grupului de rezervă.

6. Experții care au beneficiat de formarea corespunzătoare menționată la articolul 16 sunt desemnați pentru grupul de rezervă de experți constituit pentru anul următor celui în care au urmat cursul de formare respectiv.

7. Comisia poate invita, de asemenea, organele, oficiile și agențiile competente ale Uniunii, menționate la articolul 7, să desemneze experți în cadrul grupului de rezervă.

8. Comisia evaluează experții desemnați și confirmă, în termen de o săptămână, selecția experților care vor alcătui grupul de rezervă.

9. În cazul în care niciunul dintre experții din domeniile specifice nu îndeplinește cerințele menționate la alineatul (3), Comisia invită statul membru în cauză să desemneze un nou expert pentru domeniul prioritar specific în cauză.

10. Statele membre se asigură că experții desemnați sunt disponibili pentru evaluări.

    În cazul în care un expert nu mai este disponibil pentru a face parte din grupul de rezervă, statul membru în cauză desemnează fără întârziere un înlocuitor.

11. Comisia actualizează permanent lista experților care fac parte din grupul de rezervă și informează statele membre cu privire la numărul de experți și profilurile acestora desemnate pentru fiecare stat membru.

Articolul 18

Constituirea echipelor

1. Comisia definește numărul de experți din statele membre și de reprezentanți ai Comisiei care participă în cadrul unei echipe pe baza particularităților și a nevoilor activității de evaluare sau monitorizare. Comisia selectează din cadrul grupului de rezervă experți care să devină membri ai unei echipe.

2. La selectarea experților, Comisia are în vedere profilurile necesare pentru o anumită activitate de evaluare sau de monitorizare, ținând seama atât de necesitatea de a asigura echilibrul geografic și echilibrul în ceea ce privește experiența profesională, cât și de capacitățile de personal de care dispun administrațiile naționale.

   Experții statelor membre nu participă în cadrul unei echipe care desfășoară o activitate de evaluare sau de monitorizare a statului membru în care sunt angajați.

3. Comisia invită experții selectați imediat după stabilirea datei de desfășurare a activității de evaluare sau de monitorizare și cel târziu cu 10 săptămâni înainte de

data la care este programată începerea activității de evaluare sau de monitorizare. Experții invitați răspund în termen de o săptămână de la primirea invitației, de comun acord cu autoritățile de desemnare.

4. În cazul vizitelor neanunțate, Comisia trimite invitațiile cu cel puțin două săptămâni înainte de data la care este programată începerea vizitei. Experții răspund în termen de 72 de ore de la primirea invitației, de comun acord cu autoritățile de desemnare.

5. Comisia poate invita organele, oficiile și agențiile competente ale Uniunii, menționate la articolul 7, să desemneze un reprezentant cu experiență profesională și experiență practică relevantă care să participe în calitate de observator la o activitate de evaluare sau de monitorizare. Pentru invitație și răspuns se aplică termenele prevăzute la alineatele (3) și (4).

6. În cazul în care un stat membru dorește să desemneze un observator în scopul formării menționate la articolul 16 alineatul (3), comunică acest lucru Comisiei cu cel puțin șase săptămâni înainte de data la care este programată începerea evaluării.

7. Observatorii menționați la alineatele (5) și (6) sprijină echipa la cererea experților principali, dar nu participă la procesul decizional intern al echipei.

8. În cazul în care Comisia nu obține confirmarea participării numărului necesar de experți din cadrul grupului de rezervă cu cel puțin șase săptămâni înainte de data la care este programată începerea activității de evaluare sau de monitorizare sau cu cel puțin o săptămână înainte în cazul vizitelor neanunțate, Comisia invită fără întârziere toate statele membre să desemneze experți calificați din afara grupului de rezervă pentru locurile lipsă.

9. Statele membre răspund în termen de 72 de ore de la primirea invitației.

Comisia desemnează un expert principal al Comisiei și propune expertul principal al statelor membre. Expertul coordonator al statelor membre este numit de membrii echipei cât mai curând posibil după constituirea echipei.

Experții principali sunt responsabili în special de planificarea generală, activitățile pregătitoare, organizarea echipei, efectuarea evaluării, coordonarea elaborării raportului de evaluare, verificarea calității și acțiunile ulterioare, precum și de activitățile de monitorizare relevante, după caz.

Articolul 19

Desfășurarea vizitelor

1. Echipele desfășoară toate activitățile pregătitoare necesare pentru a se asigura că vizitele sunt eficiente, exacte și coerente.

2. Programul detaliat al vizitelor într-un stat membru sau la consulatele acestuia este stabilit de Comisie în strânsă cooperare cu experții principali și cu statul membru în cauză.

Acesta poate include vizite și reuniuni cu autoritățile și organismele naționale, cu organizațiile neguvernamentale și internaționale, precum și cu alte entități, agenții și organisme care sunt implicate în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen sau care participă sau sunt vizate de aceasta în timp ce cooperează cu statul membru care face obiectul activității de evaluare sau de monitorizare.

3. Pentru vizitele anunțate, Comisia se consultă cu statul membru în cauză și îi notifică acestuia calendarul și programul detaliat cu cel puțin patru săptămâni înainte de data

la care urmează să aibă loc vizita. Comisia furnizează în prealabil numele membrilor echipei și ale observatorilor. Statul membru în cauză desemnează un punct de contact pentru luarea măsurilor practice privind vizita.

4. Vizitele neanunțate au loc fără notificarea prealabilă a statului membru în cauză. În mod excepțional, Comisia poate informa statul membru în cauză cu cel puțin 24 de ore înainte ca vizita să aibă loc atunci când scopul principal al vizitei neanunțate este verificarea aleatorie a punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen.

   Programul detaliat pentru vizitele neanunțate se stabilește de către Comisie. În cazul în care statele membre au fost notificate, Comisia poate consulta calendarul și programul detaliat împreună cu statul membru în cauză.

5. Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, poate stabili și actualiza orientările pentru desfășurarea vizitelor neanunțate.

Articolul 20

Metode la distanță

Comisia, în cooperare cu statele membre, poate stabili orientări pentru desfășurarea activităților de evaluare și monitorizare prin intermediul chestionarelor sau al altor metode la distanță.

Articolul 21

Rapoarte de evaluare

1. Echipa întocmește un raport de evaluare după fiecare evaluare.

   Comisia adoptă raportul de evaluare respectiv prin acte de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (3). Raportul de evaluare se adoptă în termen de cel mult patru luni de la încheierea activității de evaluare.

   Comisia transmite raportul de evaluare parlamentelor naționale, Parlamentului European și Consiliului.

2. La elaborarea raportului de evaluare, echipele iau în considerare răspunsurile la chestionarul standard, orice informații suplimentare obținute în conformitate cu articolele 7, 8, 9, 10 și 11, precum și constatările activității de evaluare. Rapoartele de evaluare pot include materiale documentare și digitale în sprijinul constatărilor. În cazul în care se efectuează o evaluare prin intermediul unei vizite, echipa întocmește raportul de evaluare în cursul vizitei.

   Echipele își asumă responsabilitatea generală pentru redactarea raportului de evaluare și pentru asigurarea integrității și a calității acestuia. În caz de dezacord, echipa depune toate eforturile pentru a ajunge la un compromis.

3. Raportul de evaluare analizează aspectele calitative, cantitative, operaționale, administrative și organizaționale și enumeră deficiențele, domeniile care necesită îmbunătățiri și cele mai bune practici identificate în cursul evaluării.

4. Constatările pot fi evaluate într-unul din modurile următoare:

   (a) bune practici;

   (b) conform, dar necesită îmbunătățiri;

   (c) neconform.

5. Raportul de evaluare conține recomandări de măsuri de remediere menite să abordeze deficiențele și domeniile în care sunt necesare îmbunătățiri, care au fost identificate în cursul evaluării; acesta oferă și o indicație a priorităților pentru punerea în aplicare a recomandărilor respective. Raportul de evaluare poate stabili termene pentru punerea în aplicare a recomandărilor. În cazul în care evaluarea identifică o deficiență gravă, se aplică dispozițiile specifice prevăzute la articolul 23.

6. Comisia transmite proiectul de raport de evaluare statului membru evaluat în termen de patru săptămâni de la încheierea activității de evaluare. Statul membru evaluat își prezintă observațiile cu privire la proiectul de raport de evaluare în termen de două săptămâni de la primirea acestuia. La cererea statului membru evaluat, are loc o reuniune de redactare, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea observațiilor din partea statului membru evaluat. Observațiile statului membru evaluat pot fi reflectate în proiectul de raport de evaluare.

Articolul 22

Acțiuni ulterioare și monitorizare

1. În termen de două luni de la adoptarea raportului de evaluare, statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a tuturor recomandărilor incluse în raportul de evaluare.

2. După consultarea echipei care a desfășurat activitatea de evaluare, Comisia prezintă observații cu privire la caracterul adecvat al planului de acțiune și, în termen de o lună de la prezentarea acestuia, informează statul membru evaluat cu privire la observațiile sale. Consiliul poate invita statele membre să prezinte observații cu privire la planul de acțiune.

   În cazul în care Comisia nu consideră că toate recomandările au fost abordate suficient, statul membru evaluat prezintă un plan de acțiune revizuit în termen de o lună de la primirea observațiilor.

3. Statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a planului său de acțiune la fiecare șase luni, începând de la adoptarea raportului de evaluare, până când Comisia consideră planul de acțiune pus în aplicare integral. În funcție de natura deficiențelor și de stadiul punerii în aplicare a recomandărilor, Comisia poate impune statului membru evaluat o frecvență de raportare diferită.

   În cazul în care Comisia consideră că planul de acțiune a fost pus în aplicare, aceasta informează statul membru evaluat cu privire la închiderea planului de acțiune.

   Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cel puțin de două ori pe an cu privire la stadiul punerii în aplicare a planurilor de acțiune. Comisia furnizează, în special, informații cu privire la observațiile sale privind caracterul adecvat al planurilor de acțiune menționate la alineatul (2), la rezultatul noii vizite și al vizitelor de verificare și în cazul în care constată o lipsă considerabilă de progrese în punerea în aplicare a unui plan de acțiune.

CAPITOLUL IV

DEFICIENȚĂ GRAVĂ ȘI FORME SPECIFICE ALE EVALUĂRII

Articolul 23

Dispoziții specifice în cazul unei deficiențe grave identificate în raportul de evaluare

1. Normele prevăzute la alineatele (2)-(7) se aplică în ceea ce privește evaluările care au identificat o deficiență gravă.

2. La sfârșitul activității de evaluare, Comisia și experții principali ai statului membru, în numele echipei, informează statul membru evaluat că a fost identificată o deficiență gravă.

   Statul membru evaluat ia măsuri imediate de remediere, inclusiv prin mobilizarea tuturor mijloacelor operaționale și financiare disponibile, dacă este cazul. Statul membru evaluat informează fără întârziere Comisia și statele membre cu privire la măsurile imediate de remediere luate sau planificate. În paralel, Comisia informează organele, oficiile și agențiile respective ale Uniunii menționate la articolul 7 cu privire la deficiența gravă, având în vedere posibilitatea ca acestea să sprijine statul membru evaluat. Comisia informează, de asemenea, Consiliul și Parlamentul European.

3. Raportul de evaluare elaborat în conformitate cu articolul 21 alineatele (2), (3) și (4) se axează pe constatările care conduc la stabilirea unei deficiențe grave. Acesta nu conține recomandări. Comisia transmite proiectul de raport de evaluare statului membru evaluat în termen de două săptămâni de la încheierea activității de evaluare.

   Statul membru evaluat își prezintă observațiile cu privire la proiectul de raport de evaluare în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea acestuia.

   Din motive imperative de urgență justificate în mod corespunzător legate de deficiența gravă, Comisia adoptă raportul de evaluare în termen de cel mult șase săptămâni de la încheierea activității de evaluare prin intermediul unui act de punere în aplicare în conformitate cu procedura menționată la articolul 29 alineatul (4).

4. În lumina constatărilor, echipa elaborează proiecte de recomandări de acțiuni de remediere menite să abordeze deficiența gravă identificată în proiectul de raport de evaluare.

   Comisia prezintă Consiliului o propunere de adoptare a recomandărilor în cauză.

5. Consiliul adoptă recomandări în termen de două săptămâni de la primirea propunerii.

   Acesta transmite recomandările Parlamentului European și parlamentelor naționale.

   Consiliul stabilește termene pentru punerea în aplicare a recomandărilor referitoare la o deficiență gravă și precizează frecvența raportării de către statul membru evaluat către Comisie și Consiliu cu privire la punerea în aplicare a planului său de acțiune.

6. Statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului planul său de acțiune în termen de o lună de la adoptarea recomandărilor. Comisia transmite acest plan de acțiune Parlamentului European.

   Comisia prezintă statului membru evaluat observații cu privire la caracterul adecvat al planului de acțiune în termen de două săptămâni de la transmiterea acestuia. Comisia transmite observațiile sale Consiliului și Parlamentului European.

7. Pentru a verifica progresele înregistrate în punerea în aplicare a recomandărilor referitoare la deficiența gravă, Comisia organizează o nouă vizită, care urmează să aibă loc în termen de cel mult un an de la data activității de evaluare.

Comisia adoptă, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un raport privind noua vizită în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (3). Comisia prezintă Consiliului raportul privind noua vizită.

8. Consiliul își exprimă poziția cu privire la raport.

9. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la intenția sa de a închide planul de acțiune.

Comisia invită Consiliul să își exprime poziția cu privire la închiderea propusă.

Atunci când decide dacă închide sau nu planul de acțiune, Comisia ține seama de poziția exprimată.

10. În cazul în care se consideră că deficiența gravă constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne sau o încălcare gravă și sistematică a drepturilor fundamentale, Comisia informează imediat Parlamentul European și Consiliul, din proprie inițiativă sau la cererea Parlamentului European sau a unui stat membru.

Articolul 24

Dispoziții specifice referitoare la evaluările pentru prima dată

1. Normele prevăzute la alineatele (2) și (3) se aplică în ceea ce privește evaluările pentru prima dată.

2. Raportul de evaluare întocmit în conformitate cu articolul 21 alineatele (2), (3) și (4) nu conține recomandări. În lumina constatărilor, echipa elaborează recomandări de măsuri de remediere a deficiențelor identificate în proiectul de raport de evaluare. Se aplică termenele prevăzute la articolul 21 alineatele (1) și (6).

Comisia prezintă Consiliului o propunere de adoptare a recomandărilor în cauză.

3. Consiliul adoptă recomandări în termen de două luni de la primirea propunerii.

Acesta transmite recomandările Parlamentului European și parlamentelor naționale.

Consiliul poate stabili termene pentru punerea în aplicare a recomandărilor specifice.

Comisia organizează o nouă vizită în cazul în care raportul de evaluare concluzionează că statul membru evaluat nu îndeplinește condițiile necesare pentru aplicarea *acquis*-ului Schengen. Comisia adoptă, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un raport privind noua vizită în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (3). Comisia prezintă Consiliului raportul privind noua vizită.

4. Comisia efectuează o vizită de verificare înainte de închiderea planului de acțiune.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatul vizitei de verificare și la intenția sa de a închide planul de acțiune.

5. Comisia invită Consiliul să își exprime poziția cu privire la închiderea propusă.

Atunci când decide dacă închide sau nu planul de acțiune, Comisia ține seama de poziția exprimată.

Articolul 25

Dispoziții specifice referitoare la evaluările tematice

Evaluărilor tematice li se aplică articolul 24 alineatele (2) și (3).

În cazul în care evaluarea tematică identifică o deficiență gravă, se aplică articolul 23.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 26

Informații sensibile

1. Echipele consideră drept confidențiale orice informații pe care le obțin în cadrul îndeplinirii sarcinilor lor.

2. Statutul rapoartelor din punctul de vedere al clasificării se stabilește în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2015/444. De asemenea, acestea pot fi clasificate drept „EU RESTRICTED/RESTREINT UE” pe baza unei cereri justificate în mod corespunzător din partea statului membru evaluat.

3. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor clasificate în sensul prezentului regulament se efectuează în conformitate cu normele de securitate aplicabile. Aceste norme nu împiedică punerea informațiilor la dispoziția Parlamentului European și a organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii menționate la articolul 7.

Articolul 27

Condițiile pentru participarea Irlandei

1. Experții din Irlanda participă numai la evaluarea acelei părți a *acquis*-ului Schengen la care Irlanda a fost autorizată să participe.

2. Evaluările se referă numai la aplicarea eficace și eficientă de către Irlanda a părții din *acquis*-ul Schengen la care a fost autorizată să participe.

3. Irlanda participă la adoptarea recomandărilor Consiliului numai în ceea ce privește partea din *acquis*-ului Schengen la care a fost autorizată să participe.

Articolul 28

Raportarea către Parlamentul European și Consiliu

Comisia prezintă anual Parlamentului European și Consiliului un raport cuprinzător privind evaluările efectuate în temeiul prezentului regulament. Raportul respectiv este făcut public și conține informații privind evaluările efectuate în anul anterior, concluziile desprinse în urma acestora și stadiul măsurilor de remediere luate de statele membre. Comisia transmite raportul respectiv parlamentelor naționale. Consiliul dezbate raportul și adoptă concluzii.

Articolul 29

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

3. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz,

Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

4. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 coroborat cu articolul 5 din acesta.

Articolul 30

Reexaminare

Comisia reexaminează aplicarea prezentului regulament și prezintă un raport Consiliului în termen de șase luni de la adoptarea tuturor rapoartelor privind evaluările vizate de primul program multianual de evaluare adoptat în conformitate cu prezentul regulament. Reexaminarea vizează toate elementele prezentului regulament, inclusiv funcționarea procedurilor de adoptare a actelor în temeiul mecanismului. Comisia prezintă raportul Parlamentului European.

Articolul 31

Dispoziții tranzitorii

1. Primul program multianual de evaluare în temeiul prezentului regulament se stabilește până la [1 noiembrie 2022] și începe la [1 ianuarie 2023].

   Programul respectiv ține seama de evaluările deja efectuate în cadrul celui de al doilea program multianual adoptat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 și este elaborat ca o continuare a programului respectiv.

2. Chestionarul standard adoptat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 se utilizează până la stabilirea chestionarului standard prevăzut la articolul 14 din prezentul regulament.

Articolul 32

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului se abrogă de la [1 septembrie 2022].

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 33

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la [1 septembrie 2022].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de REGULAMENT AL CONSILIULUI privind instituirea și funcționarea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 din 7 octombrie 2013

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Rubrica 4 – Migrație și gestionarea frontierelor

1.3. Titlul 11 – Gestionarea frontierelor

Propunerea/inițiativa se referă la:

☐ **o acțiune nouă**

☐ **o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**[49]

☑ **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ **o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Spațiul Schengen este sprijinit de un set semnificativ de măsuri care compensează absența controalelor la frontierele interne și garantează în mod eficace un nivel ridicat de securitate. Obiectivul general al prezentei propuneri este de a se asigura că statele membre pun în aplicare pe deplin, în mod corect și eficace acest set de acte legislative cunoscute sub denumirea de *acquis* Schengen, care fac posibilă buna funcționare a spațiului Schengen.

Acquis-ul Schengen include următorii trei piloni:

(1) măsuri la frontierele externe (gestionarea frontierelor externe),

(2) măsuri compensatorii (politica comună a vizelor, cooperarea polițienească, politica de returnare și Sistemul de informații Schengen), precum și cerințe privind protecția datelor cu caracter personal și a drepturilor fundamentale și

(3) un mecanism solid de monitorizare.

Obiectivul general al acestei inițiative este de a îmbunătăți mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen, care reprezintă al treilea pilon. Propunerea urmărește să sporească eficacitatea mecanismului, făcându-l mai flexibil la realitățile în continuă schimbare și mai rapid, astfel încât să poată fi adaptat pentru a le aborda în timp util și în mod corespunzător, fără a fi nevoie de modificări ulterioare frecvente.

[49] Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

În conformitate cu Programul de lucru al Comisiei pentru 2021, prezenta propunere face parte din obiectivul de politică privind promovarea modului nostru de viață european, în special din inițiativa 34 privind pachetul Schengen, litera (b), Modificarea Regulamentului de instituire a mecanismului de evaluare Schengen.

În conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului, Comisia a efectuat o reexaminare a funcționării regulamentului în termen de șase luni de la adoptarea tuturor rapoartelor privind evaluările vizate de primul program multianual de evaluare (2015-2019). Reexaminarea vizează toate elementele regulamentului, inclusiv funcționarea procedurilor de adoptare a actelor în temeiul mecanismului. Comisia a prezentat reexaminarea într-un raport[50] și într-un document de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei[51] la 25 noiembrie 2020. În urma examinării s-a constatat că mecanismul a adus deja îmbunătățiri concrete în ceea ce privește punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen de către statele membre. Cu toate acestea, Comisia a identificat o serie de deficiențe care ar trebui remediate:

(1) durata excesivă a procesului de evaluare (10-12 luni) și perioada acordată statelor membre pentru punerea în aplicare a recomandărilor (2 ani);

(2) lipsa unui număr suficient de experți care să participe la evaluări, având în vedere faptul că 5 state membre furnizează o treime din numărul total al experților, precum și un deficit cronic de experți în anumite domenii de politică;

(3) utilizarea insuficientă și eficiența redusă a vizitelor neanunțate, precum și a celorlalte instrumente de evaluare și monitorizare, în special a evaluărilor tematice;

(4) ritmul lent al acțiunilor ulterioare și al punerii în aplicare a planurilor de acțiune și lipsa unei abordări cuprinzătoare și coerente în ceea ce privește monitorizarea punerii în aplicare;

(5) cu excepția evaluării dreptului la protecția datelor cu caracter personal, evaluarea respectării drepturilor fundamentale în cadrul punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen nu este integrată suficient în mecanism.

Raportul indică faptul că unele dintre aceste deficiențe ar putea fi remediate la nivel operațional, dar altele ar necesita modificări legislative pentru a clarifica și a consolida normele și procedurile existente, astfel încât mecanismul să fie pe deplin adecvat scopului.

Ca acțiune ulterioară și în conformitate cu concluziile primului Forum Schengen din 30 noiembrie 2020, Comisia a desfășurat o serie de consultări tehnice cu părțile interesate și a pregătit o evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere.

Pe baza rezultatelor acestor inițiative și a concluziilor raportului Schengen, Comisia a identificat următoarele obiective specifice care urmează să fie abordate prin prezenta propunere:

1. Obiectivul specific 1: ***Îmbunătățirea orientării strategice a mecanismului și asigurarea unei utilizări mai proporționale și mai strategice a diferitelor***

[50] Raport al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind funcționarea mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen în temeiul articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului. COM(2020) 779 final.

[51] SWD(2020) 327 final.

instrumente de evaluare și monitorizare: Se preconizează că acest lucru se va realiza prin menținerea domeniului de aplicare al evaluărilor, îmbunătățind în același timp adaptabilitatea acestora la realitățile noi și în continuă schimbare, prin stabilirea unor norme de programare mai flexibile și a unei durate extinse a ciclului de evaluare.

2. Obiectivul specific 2: ***Scurtarea și simplificarea procedurilor pentru a face procesul mai eficace și mai eficient și pentru a crește presiunea inter pares*** pentru a aborda durata excesivă a procedurilor și sarcina administrativă aferentă acestora. Acestea conduc la revizuirea procesului decizional, punând accentul pe rolul Consiliului în cazurile cele mai relevante din punct de vedere politic, la îmbunătățirea normelor de monitorizare, precum și la simplificări semnificative (de exemplu, declasificarea rapoartelor de evaluare, ca regulă generală, frecvența redusă a obligațiilor de raportare ale statelor membre, anumite termene obligatorii pentru accelerarea procesului).

3. Obiectivul specific 3: ***Consolidarea evaluării respectării garanțiilor privind drepturile fundamentale în temeiul acquis-ului Schengen prin introducerea unor măsuri specifice pentru o mai bună integrare și eficientizare a protecției drepturilor fundamentale în cadrul mecanismului, ca răspuns la solicitări formulate cu mult timp în urmă de părțile interesate.***

4. Obiectivul specific 4: ***Optimizarea participării experților din statele membre și a cooperării cu organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și a sinergiilor cu alte mecanisme de evaluare și monitorizare, pentru obținerea unor evaluări mai bine orientate, mai strategice și mai adaptate:*** Acest lucru este necesar pentru a aborda deficitul de experți calificați pentru evaluări și dezechilibrul în ceea ce privește contribuțiile statelor membre, precum și pentru a utiliza mai eficient resursele disponibile la nivelul UE și la nivel național, precum și pentru a consolida sinergiile cu alte instrumente. Propunerea stabilește constituirea unui grup de rezervă permanentă anuală de experți, gestionată de Comisie, oferă flexibilitate în ceea ce privește dimensiunea echipelor și sporește stimulentele pentru participare. Modificările propuse maximizează contribuția și îmbunătățesc coordonarea cu organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu alte mecanisme de control al calității prin îmbunătățirea analizei riscurilor, printr-o coordonare sporită și printr-o participare consolidată cu noi obligații legale.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Libera circulație este inerentă modului nostru de viață european și, pentru a o menține, UE trebuie să se asigure că statele membre aplică în mod corect și în totalitate *acquis*-ul Schengen.

În ultimii ani, spațiul Schengen de liberă circulație a fost pus la încercare de o serie de provocări diferite din punctul de vedere al naturii lor, printre care s-au numărat criza migrației, amenințările teroriste și consecințele răspândirii COVID-19. Noile realități cu care s-a confruntat au evidențiat necesitatea îmbunătățirii structurii de guvernanță și a instrumentelor disponibile pentru buna funcționare a spațiului Schengen. Pentru a răspunde acestor provocări, președinta Comisiei, Ursula von der

Leyen, a anunțat, în discursul din 2020 privind starea Uniunii[52], o nouă Strategie privind spațiul Schengen, care să asigure un spațiu de liberă circulație pe deplin funcțional. Comisia a indicat în Noul pact privind migrația și azilul că strategia va combina inițiative legislative și operaționale menite să creeze un spațiu Schengen mai puternic și mai rezilient. O astfel de inițiativă legislativă este revizuirea mecanismului.

Programul de lucru al Comisiei pentru 2021[53] confirmă faptul că, pentru a menține și a îmbunătăți funcționarea spațiului Schengen, trebuie instituite noi norme. În cadrul obiectivului de politică „Promovarea modului nostru de viață european", Comisiei îi revine obligația de a prezenta un pachet Schengen (acțiunea 34), una dintre componentele sale fiind modificarea Regulamentului de instituire a mecanismului de evaluare Schengen, care urmează să fie adoptată în al doilea trimestru al anului 2021.

Prezenta propunere reprezintă un element central al noii Strategii Schengen a Comisiei. Scopul său este de a se asigura că statele membre aplică în mod eficace normele Schengen, ceea ce ar îmbunătăți încrederea reciprocă între acestea și ar contribui la buna funcționare a spațiului de liberă circulație.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii pentru monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

O listă neexhaustivă de indicatori calitativi și cantitativi a fost elaborată pentru a monitoriza realizarea modificărilor propuse și va fi utilizată pentru revizuirea regulamentului.

Pentru măsurarea domeniilor vizate de simplificarea administrativă, sunt propuși următorii indicatori:

- Numărul de modificări ale programului de evaluare
- Numărul de solicitări de experți
- Numărul de propuneri de recomandări ale Comisiei
- Numărul de recomandări ale Consiliului
- Numărul de planuri de acțiune în vederea evaluării (comunicări ale Comisiei)
- Numărul de rapoarte intermediare

Pentru măsurarea succesului pentru fiecare obiectiv specific, căruia îi corespunde un obiectiv operațional, au fost elaborați următorii indicatori:

- Numărul de evaluări neanunțate și tematice (media anuală pe durata ciclului) – obiectivul specific 1
- Discuții la nivel ministerial cu privire la constatări sau la stadiul actual al recomandărilor – obiectivul specific 1
- Durata medie a procesului de evaluare – obiectivul specific 2
- Deficiențe identificate de mecanismul de evaluare Schengen care urmează să fie remediate la sfârșitul anului – obiectivul specific 2

[52] https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/SPEECH_20_1655.
[53] COM(2020) 690 final.

- Numărul observatorilor FRA în cadrul evaluărilor Schengen – obiectivul specific 3
- Numărul de experți instruiți în domeniul drepturilor fundamentale – obiectivul specific 3
- Numărul mediu de experți necesari pentru fiecare vizită de evaluare – obiectivul specific 4
- Raportul experți desemnați/necesari – obiectivul specific 4
- Numărul de rapoarte de analiză a riscurilor sau alte rapoarte – obiectivul specific 4

În plus, Comisia dezvoltă în prezent un nou instrument informatic pentru modernizarea monitorizării punerii în aplicare a planurilor de acțiune de către statele membre. Se preconizează că acest instrument va deveni operațional încă din 2021.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Obiectivul general al mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen este de a verifica aplicarea corectă a *acquis*-ului Schengen și, dacă este necesar, de a recomanda îmbunătățiri și de a asigura punerea în aplicare a acestora.

Menținerea spațiului Schengen ca spațiu de liberă circulație fără controale la frontierele interne depinde de un mecanism eficace și eficient de evaluare a măsurilor care urmează să fie puse în aplicare la frontierele externe ale UE și de măsuri compensatorii menite să asigure libertatea de circulație și un nivel ridicat de securitate și justiție într-un spațiu fără controale la frontierele interne.

Spațiul Schengen se bazează pe încrederea reciprocă dintre statele membre, pe încrederea în capacitatea acestora de a pune pe deplin în aplicare anumite măsuri la frontierele externe și măsuri compensatorii pe teritoriile lor, care permit eliminarea controalelor la frontierele interne. Originile mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen au un caracter interguvernamental încă din anii 1990, când evaluările erau în întregime responsabilitatea statelor membre, Comisia participând în calitate de observator. *Acquis*-ul Schengen a devenit parte a cadrului Uniunii Europene odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam în 1999, care a deschis posibilitatea adoptării temeiului juridic al mecanismului în vigoare prin transferarea către Comisie a responsabilității pentru coordonarea și organizarea generală a acestuia.

De la adoptarea Regulamentului privind mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen[54] în 2013, UE s-a confruntat cu o serie de noi provocări. UE s-a confruntat cu o criză fără precedent a migrației, ale cărei repercusiuni au generat noi realități, precum și cu o serie de atacuri teroriste. De asemenea, s-a confruntat cu pandemia de COVID-19, care nu s-a încheiat încă și care îi împiedică pe cetățeni să ducă o viață de zi cu zi normală. Toate acestea au arătat că normele în vigoare în prezent nu sunt suficiente pentru a ajuta spațiul Schengen să facă față noilor presiuni emergente. Prin urmare, UE a adoptat un număr semnificativ de inițiative, inclusiv legislative, în

[54] Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului.

domeniul afacerilor interne, pentru a contribui la abordarea eficace a noilor necesități emergente.

Cu toate acestea, mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen a rămas neschimbat, iar capacitatea sa de a ține seama de evoluțiile legislative și politice recente a fost pusă sub semnul întrebării.

În conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului, Comisia a efectuat o analiză a funcționării mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen. Această reexaminare[55] a concluzionat că mecanismul și-a demonstrat deja valoarea adăugată semnificativă și a contribuit la îmbunătățirea punerii în aplicare a *acquis*-ului Schengen de către statele membre. Aceasta a confirmat faptul că, în general, statele membre pun în aplicare *acquis*-ul Schengen în mod adecvat și că deficiențele grave au fost remediate cu promptitudine. În pofida acestor progrese, raportul a concluzionat că există încă anumite deficiențe și multe practici divergente în rândul statelor membre, care ar putea avea un impact asupra integrității și funcționării spațiului Schengen în viitor.

Ca urmare a anunțului făcut de președinta von der Leyen conform căruia va prezenta o nouă strategie privind spațiul Schengen și ca urmare a discuțiilor la nivel politic înalt din cadrul primului Forum Schengen de la 30 noiembrie 2020, Comisia a efectuat o evaluare aprofundată a impactului și consultări cuprinzătoare cu părțile interesate. Rezultatele au arătat că efectele pozitive ale mecanismului pot fi confirmate definitiv și valoarea sa adăugată poate fi dovedită. Totuși, ele au sugerat că, pentru ca mecanismul să devină mai eficace și mai eficient, acesta ar trebui revizuit astfel încât să devină adecvat pentru a face față provocărilor care apar și pentru a se adapta la noi realități. Anumite aspecte procedurale pentru îmbunătățirea funcționării sale practice au fost identificate, de asemenea, ca urmare a experienței primului ciclu de evaluare de 5 ani.

Pe această bază, Comisia ia inițiativa de a înainta prezenta propunere. Regulamentul propus urmează să fie adoptat printr-o procedură legislativă specială, în conformitate cu articolul 70 din TFUE.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitate juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Valoarea adăugată a inițiativei la nivelul UE rezultă în primul rând din participarea coordonată a statelor membre, în mod direct și prin intermediul Consiliului, ceea ce creează o bază solidă pentru încrederea reciprocă între statele membre în comparație cu evaluările efectuate la nivelul statelor membre. Evaluările coordonate la nivelul UE facilitează compararea practicilor de punere în aplicare între statele membre și o evaluare a efectelor combinate ale punerii în aplicare în diferite state membre. Acestea permit identificarea deficiențelor care decurg din asimetriile și divergențele existente în ceea ce privește punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen, care pot pune în pericol integritatea Schengen. Presiunea *inter pares* generată de mecanism poate crea un stimulent suplimentar pentru punerea în aplicare corectă a *acquis*-ului

[55] COM(2020) 779 final.

Schengen. Inițiativa reduce riscul ca puține state membre să suporte o sarcină disproporționată pentru funcționarea mecanismului.

Propunerea urmărește să deplaseze accentul principal al mecanismului către deficiențele care pot avea efecte negative asupra bunei funcționări a spațiului Schengen în ansamblu. Aspectele cu domeniu de aplicare redus ar trebui tratate la nivel național.

Măsurile propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor generale și specifice, ținând seama de principiul subsidiarității, punând bazele pentru o mai bună coordonare cu evaluările efectuate în cadrul mecanismelor naționale de control al calității.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Prezenta propunere se bazează pe învățămintele desprinse din punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului, care prevede efectuarea de evaluări Schengen pe baza unui ciclu de evaluare de 5 ani. După primul ciclu de evaluare, care a acoperit perioada 2014-2019, Comisia a trecut în revistă progresele înregistrate și deficiențele identificate și a prezentat rezultatele într-un raport privind spațiul Schengen[56]. În elaborarea prezentei propuneri, Comisia ia în considerare concluziile și recomandările acestei reexaminări, precum și punctul de vedere al părților interesate consultate în urma primului Forum Schengen. De asemenea, Comisia ia în considerare concluziile recent adoptate ale Consiliului[57] privind funcționarea mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen [Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului] din 19 aprilie 2021, care confirmă rolul esențial al mecanismului pentru asigurarea aplicării eficace și eficiente a *acquis*-ului Schengen și un nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre în domeniul liberei circulații. În plus, aceste concluzii invită Comisia să prezinte inițiative de îmbunătățire a eficienței globale a mecanismului, asigurând în același timp flexibilitatea acestuia.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Comisia prezintă această propunere ca element esențial al Strategiei Schengen, care include, printre alte documente, și o comunicare politică privind spațiul Schengen. Aceasta se înscrie în continuarea Noului pact privind migrația și azilul din septembrie 2020.

Reprezentând cel de-al treilea pilon al guvernanței Schengen, prezenta propunere nu afectează legislația relevantă pentru primii doi piloni ai spațiului Schengen (frontierele externe și măsurile compensatorii), ci urmărește să contribuie la o mai bună punere în aplicare a acestora de către statele membre.

În ultimii ani, rolul organismelor și al agențiilor Uniunii implicate în punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen a devenit din ce în ce mai important. Pentru a reflecta această evoluție, propunerea prevede și o anumită evaluare și monitorizare a activităților organismelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, în măsura în care personalul acestora desfășoară activități în numele statelor membre.

56 COM(2020) 779 final.

57 https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7939-2021-INIT/ro/pdf.

Mecanismul oferă un cadru juridic solid, care este totodată flexibil, pentru a acoperi întreaga legislație privind funcționarea spațiului Schengen, aflată în continuă schimbare. Întrucât această legislație a cunoscut recent evoluții dinamice care ar putea continua în viitor, prezenta propunere este concepută astfel încât mecanismul să poată fi adaptat la evoluția viitoare a *acquis*-ului Schengen, fără a fi necesară modificarea ulterioară a normelor pentru evaluarea și monitorizarea sa.

Unele dintre actele juridice din domeniile de politică acoperite de mecanism conțin propriile instrumente de evaluare și monitorizare. Propunerea prevede asigurarea sinergiilor pentru a evita suprapunerile și pentru a utiliza în mod optim instrumentele sectoriale de monitorizare.

Acțiunile cu implicații financiare relevante pentru prezenta propunere sunt pe deplin conforme cu cadrul financiar multianual. Printre aceste acțiuni se numără finanțarea vizitelor de evaluare pentru experții din statele membre și din partea Comisiei. Vizitele de evaluare efectuate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului au fost finanțate până în prezent prin acțiunile Uniunii din cadrul Fondului pentru securitate internă – componenta frontiere și vize. Odată cu intrarea în vigoare a regulamentului propus, vizitele de evaluare organizate în sfera sa de competență vor fi eligibile pentru finanțare prin intermediul facilității tematice a Instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize. În plus, statele membre au obligația de a utiliza resurse din programele lor din cadrul IGFV în punerea în aplicare a recomandărilor pentru a aborda în mod adecvat orice vulnerabilități sau riscuri identificate în urma unei evaluări Schengen. În cele din urmă, prin prelungirea ciclurilor de evaluare de la 5 la 7 ani, mecanismul prevede posibilitatea de a asigura sinergii mai bune cu cadrul financiar multianual.

Propunerea nu implică nicio majorare a finanțării necesare comparativ cu finanțarea vizitelor de evaluare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului. Sunt propuse noi norme care vizează îmbunătățirea eficienței și a eficacității în vederea obținerii unor rezultate mai bune cu resurse financiare nemodificate.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Reforma vizează eficientizarea mecanismului pentru toate părțile implicate (statele membre, Comisia, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii). Obiectivul subiacent din punctul de vedere al resurselor este de a utiliza mai bine resursele disponibile, fără a depăși resursele umane și bugetare existente.

Este esențial să se clarifice faptul că mecanismul nu este un instrument costisitor. De fapt, costurile pentru organizarea de vizite de evaluare și monitorizare de către Comisie sunt de aproximativ 2 milioane EUR pe an.

Noile norme propuse pentru efectuarea vizitelor de evaluare și monitorizare includ o prelungire a ciclurilor de evaluare de la 5 la 7 ani, precum și reduceri ale duratei medii a vizitelor și ale dimensiunii medii a echipelor de evaluare și monitorizare. Se preconizează că aceste modificări vor reduce costurile totale ale vizitelor.

Comisia a estimat că vor fi reduse cu aproximativ o treime costurile evaluărilor anunțate (cele mai costisitoare din cauza duratei lor și a numărului de experți implicați), comparativ cu situația actuală, datorită efectului combinat al reducerii duratei vizitelor, al reducerii numărului de experți (flexibilitatea dimensiunii echipei) și al numărului mai mic de evaluări anunțate (prelungirea ciclului de evaluare). De asemenea, ar trebui să se țină seama de faptul că noul mecanism este conceput

astfel încât să evalueze noile evoluții ale *acquis*-ului Schengen, care a înregistrat progrese semnificative în ultimii ani. Eficiența noului mecanism va fi, prin urmare, îmbunătățită în continuare, deoarece va evalua mai multe obligații legislative ale statelor membre, cu costuri reduse comparativ cu mecanismul care funcționează în prezent. Mecanismul

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

– ☐ în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până în [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☑ **durată nelimitată**

Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate de la intrarea în vigoare, urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)[58]

☑ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

– ☐ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

– ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

– ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

– ☐ BEI și Fondului European de Investiții;

– ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;

– ☐ organismelor de drept public;

– ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

– ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

– *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

[58] Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/RO/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

Observații

Comisia va fi responsabilă de gestionarea generală a acțiunilor care au implicații financiare și sunt direct legate de punerea în aplicare operațională a regulamentului. Acestea implică, în principal, finanțarea organizării de vizite de evaluare și monitorizare, cum ar fi costurile de deplasare și de cazare pentru experții din statele membre și din partea Comisiei, inclusiv pentru experții cu statut de observator. Se estimează că nivelul cheltuielilor raportat la resursele utilizate pentru efectuarea vizitelor de evaluare și monitorizare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului rămâne neschimbat.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile monitorizării și raportării.

Normele privind monitorizarea și raportarea sunt prevăzute la articolul 28 și la articolul 30 din propunere. Comisia se angajează să elaboreze în fiecare an, pentru Parlamentul European și Consiliu, un raport cuprinzător privind evaluările efectuate în cursul anului precedent, concluziile desprinse din acestea și situația actuală în ceea ce privește măsurile de remediere luate de statele membre. Acest raport urmează să fie comunicat parlamentelor naționale. Mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen recent propus va funcționa pe baza unor cicluri de evaluare multianuale de 7 ani. După încheierea primului ciclu și după șase luni de la adoptarea tuturor rapoartelor de evaluare din cadrul ciclului respectiv, Comisia va efectua o reexaminare a funcționării regulamentului. Ca parte a evaluării impactului și în conformitate cu normele privind o mai bună legiferare, a fost elaborată o listă neexhaustivă de indicatori calitativi și cantitativi care vor fi utilizați pentru reexaminarea regulamentului. În plus, Comisia dezvoltă în prezent un nou instrument informatic pentru modernizarea monitorizării punerii în aplicare a planurilor de acțiune de către statele membre. Se preconizează că acest instrument va deveni operațional încă din 2021.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Având în vedere succesul înregistrat în punerea în aplicare a mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen și a finanțării acestuia prin acțiunile Uniunii din cadrul Fondului pentru securitate internă – componenta frontiere și vize prin gestiune directă, Comisia intenționează să păstreze aceleași principii pentru finanțarea noului mecanism. În conformitate cu noul CFM, acesta va fi sprijinit prin facilitatea tematică a Instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere și vize, prin intermediul gestiunii directe.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

DG HOME a instituit un sistem de control intern adaptat caracteristicilor și circumstanțelor sale specifice și evaluează periodic punerea în aplicare și funcționarea generală a acestuia.

DG HOME nu s-a confruntat cu riscuri majore de eroare în programele sale de cheltuieli. Acest lucru este confirmat de absența recurentă a unor constatări semnificative în rapoartele anuale ale Curții de Conturi.

Prin intermediul gestiunii directe, Comisia sprijină alte acțiuni care contribuie la realizarea obiectivelor comune de politică ale Uniunii. Unul dintre aceste obiective este punerea în aplicare corectă, la timp și eficace a *acquis*-ului Schengen de către statele membre, care este asigurată de mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen.

Finanțarea mecanismului actual a fost acoperită de acțiunile Uniunii din cadrul Fondului pentru securitate internă – componenta pentru frontiere și vize pentru perioada 2014-2020. Începând din 2021, aceasta urmează să fie acoperit de facilitatea tematică a Instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere și vize, prin intermediul gestiunii directe. Viitorul mecanism revizuit va continua să fie finanțat prin gestiune directă în cadrul noii facilități tematice.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Comisia depune eforturi pentru a atinge cele mai înalte standarde de gestiune financiară. DG HOME a instituit controale riguroase și lanțuri clare de responsabilitate pentru a se asigura că resursele au fost utilizate în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare și că controalele eficiente din punctul de vedere al costurilor oferă garanțiile necesare cu privire la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente. Pentru a-și demonstra angajamentul față de utilizarea optimă a resurselor financiare, Comisia stabilește ca unul dintre obiectivele sale strategice să fie obținerea unei rate de eroare foarte scăzută. Pentru a îndeplini acest obiectiv, DG HOME a pus în aplicare măsuri pentru a asigura buna gestiune financiară pe tot parcursul gestionării tranzacțiilor.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

DG HOME a elaborat și pune în aplicare propria strategie antifraudă pe baza metodologiei furnizate de OLAF și în conformitate cu strategia antifraudă a Comisiei (SAFC). Aceasta va avea ca scop să garanteze alinierea deplină la SAFC a controalelor sale interne legate de combaterea fraudei și a faptului că abordarea sa de gestionare a riscului de fraudă este orientată către identificarea domeniilor cu risc de fraudă și a reacțiilor adecvate.

Raportul anual de activitate pe 2019 al DG HOME a concluzionat că procesele de prevenire și detectare a fraudelor au funcționat în mod satisfăcător și, prin urmare, au contribuit la asigurarea realizării obiectivelor de control intern.

Strategia antifraudă a DG HOME face în prezent obiectul unei revizuiri care are ca scop alinierea acesteia la strategia antifraudă actualizată a Comisiei, asigurând totodată o mai bună adaptare a controalelor antifraudă la domeniile de politică și la operațiunile direcției generale, sporind astfel eficacitatea și eficiența acestora.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

<u>În ordinea</u> rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif.[59]	din partea țărilor AELS[60]	din partea țărilor candidate[61]	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
4	11 02 01 – Instrumentul pentru gestionarea frontierelor și vize (IGFV)	Dif.	NU	NU	DA	NU

Observație: creditele solicitate în contextul propunerii sunt acoperite de credite prevăzute deja în fișa financiară legislativă care însoțește Regulamentul privind IGFV. Nu sunt necesare resurse financiare sau umane suplimentare în contextul prezentei propuneri legislative.

[59] Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

[60] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

[61] Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☑ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	4	Migrație și gestionarea frontierelor

DG: HOME			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL**
• Credite operaționale										
Linia bugetară[62] 11 02 01 Instrumentul pentru gestionarea frontierelor și vize (IGFV)	Angajamente	(1a)			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Plăți	(2a)			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Angajamente									
	Plăți									
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice[63]										
N/A		(3)								
TOTAL credite pentru DG HOME	Angajamente	=1a+1b +3			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Plăți	=2a+2b +3			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025

62 În conformitate cu nomenclatorul bugetar oficial.

63 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 4 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Plăți	=5+ 6			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025

• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Plăți	(5)			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+ 6			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Plăți	=5+ 6			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025

Rubrica din cadrul financiar multianual	**7**	„Cheltuieli administrative”

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în anexa la fișa financiară legislativă (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**TOTAL**
DG: HOME									
• Resurse umane		N/A		2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	**12,440**
• Alte cheltuieli administrative		**N/A**							
TOTAL pentru DG HOME	Credite	N/A							

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	N/A		2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	**12,440**

milioane EUR (cu trei zecimale)

TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente			4,493	4,493	4,493	4,493	4,493	22,465
	Plăți			4,493	4,493	4,493	4,493	4,493	22,465

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ⇩			**2021**		**2022**		**2023**		**2024**		2025		2026		2027		**TOTAL**	
			REALIZĂRI															
	Tip[64]	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Total nr.	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC Nr. 1[65] Reducerea lacunelor și sporirea orientării strategice																		
- Realizare	Discuții la nivel ministerial, pe an, cu privire la constatări sau		1															
- Realizare	Raportări ale Comisiei, pe an, cu privire la mecanism		1															
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC Nr. 2 Raționalizarea repartizării sarcinilor și responsabilităților, precum și simplificarea și accelerarea procesului și a procedurilor																		

64 Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de exemplu: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

65 Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”.

- Realizare	Durata medie a procesului de evaluare – adoptarea raportului de evaluare în termen de 4 luni de la vizita de evaluare		4 luni															
- Realizare	Numărul de evaluări tematice pe an	0,142		-		-	1	0,142	1	0,142	1	0,142	1	0,142	1	0,142	5	0,710
- Realizare	Numărul de experți care participă la vizitele noi și vizitele anunțate	0,005				-	338	1,601	338	1,601	338	1,601	338	1,601	338	1,601	1 687,5	8,005
- Realizare	Procedura de acțiune ulterioară – Statele membre trebuie să prezinte un plan de acțiune pentru a da curs recomandărilor în termen de 2 luni de la adoptarea raportului de evaluare		2 luni															
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2								1,743		1,743		1,743		1,743		1,743		8,715
OBIECTIVUL SPECIFIC Nr. 3 Consolidarea punerii în aplicare a garanțiilor privind drepturile fundamentale în cadrul *acquis*-ului Schengen																		

- Realizare	Numărul de rapoarte de analiză a riscurilor sau alte rapoarte pe an	4																
- Realizare	Numărul de cursuri de formare privind drepturile fundamentale	1																
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 3																		
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 4 Optimizarea participării experților din statele membre și implicarea organelor, oficiilor și agențiilor UE ...																		
- Realizare	Raportul experților desemnați/necesari	1 sau mai mulți																
- Realizare	Instrumentul IT Koel	0,110					1	0,110	1	0,110	1	0,110	1	0,110	1	0,110	1	0,550
- Realizare	Numărul de cursuri de formare, inclusiv privind drepturile fundamentale, pe an	0,012		-		-	1	0,012	1	0,012	1	0,012	1	0,012	1	0,012	5	0,060
- Realizare	Formare în domeniul vizelor	0,140		-		-	1	0,140	1	0,140	1	0,140	1	0,140	1	0,140	5	0,700
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 4								0,262		0,262		0,262		0,262		0,262		1,310
TOTALURI								**2,005**		**2,005**		**2,005**		**2,005**		**2,005**		**10,025**

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ.

– ☑ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2021[66]	2022	2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL**
RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual			2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	12,440
Resurse umane								
Alte cheltuieli administrative								
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual			2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	**12,440**

În afara RUBRICII 7[67] din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual								

TOTAL			2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	**12,440**

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

66 Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

67 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

– ☑ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări exprimate în echivalent normă întreagă

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
20 01 02 01 (Sediul central și birouri de reprezentare a Comisiei)				14,7	14,7	14,7	14,7	14,7
20 01 02 03 (Delegații)								
01 01 01 01 (Cercetare indirectă)								
01 01 01 11 (Cercetare directă)								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)[68]								
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global")				3	3	3	3	3
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)								
XX 01 xx **yy zz** [69]	- la sediul central							
	- în delegații							
01 01 01 02 (AC, END, INT – Cercetare indirectă)								
01 01 01 12 (AC, END, INT – Cercetare directă)								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL				**17,7**	**17,7**	**17,7**	**17,7**	**17,7**

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Personal AD: Definirea, punerea în aplicare și coordonarea evoluțiilor politice, legislative și operaționale cu privire la mecanismul de evaluare Schengen, gestionarea frontierelor externe și guvernanța Schengen și punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen în domeniile de politică relevante. Personal AST: Sprijin operațional și administrativ, precum și gestionarea activității și planificare pentru evaluarea Schengen Personal SC: Furnizarea de sprijin operațional și administrativ unității și asistarea șefului de unitate
Personal extern	Definirea, punerea în aplicare și coordonarea evoluțiilor politice, legislative și operaționale cu privire la mecanismul de evaluare Schengen, gestionarea frontierelor externe și guvernanța Schengen și punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen în domeniile de politică relevante.

[68] AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

[69] Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA").

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

– ☑ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare vizate și sumele aferente. Vă rugăm să furnizați un tabel Excel în cazul unei reprogramări de proporții.

– ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

– ☐ necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

– ☑ nu prevede cofinanțare din partea terților

– ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **N**[70]	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								

[70] Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☑ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

☐ asupra resurselor proprii

☐ asupra altor venituri

(2) vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[71]						
		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul …….								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[71] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.